

د اول سموئیل کتاب

د سموئیل زېږېدنه

۱) یو سړی چې القانه نومېده او د افرایم د قبیلې څخه ؤ، د افرایم د غرنی سیمې په رامه کې اوسېده. پلار یې یروحام او نیکه یې الیهو ؤ. الیهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. ۲) القانه دوه ښځې درلودلې، د یوې نوم حنا او د بلې نوم فینیه ؤ. فینیه اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.

۳) القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شیلوه ته تل. د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس هلته د څښتن کاهنان وو. ۴) په کومه ورځ به چې القانه قربانۍ کوله، نو هغه به د غوښې یوه برخه خپلې ښځې فینیه ته او یوه یوه برخه به یې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. ۵) څرنگه چې حنا پرې گرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو هغې ته به یې د یوې برخې څخه زیاته غوښه ورکوله. ۶) د هغې ښې فینیه به هغه ځوروله او سپکوله به یې، ځکه چې څښتن هغه شنډه کړې وه. ۷) هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن کور ته تلله نو د هغې ښې فینیه به هغه دومره خفه کوله تر دې پورې چې هغې به ژړل او هیڅ شی به یې نه خوړل. ۸) د هغې میره القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: <ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خوړې؟ ولې همېشه دومره خفه یې؟ آیا زه د ستا دپاره د لسو زامنو څخه ښه نه یم؟>

حنا او عیلي

۹) یو ځل کله چې هغوی په شیلوه کې د څښتن په کور کې د خوړلو او څښلو څخه

وزگار شول، حنا پاڅېده. په دې وخت کې عیلي کاهن د څښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. (۱۰) حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت یې وژړل او څښتن ته یې دعا وکړه. (۱۱) هغې نذر وکړ او ویې ویل: <ای مطلق قادر څښتنه، که چېرې ته په ما غمزیلې رحم وکړې او زما دعا قبوله کړې او ماته یو زوی راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هیڅکله هم ونه خرابیل شي.>

(۱۲) حنا د زیات وخت دپاره څښتن ته دعا کوله. عیلي کاهن ورته ځیر شو او ویې لیدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. (۱۳) هغې په خپل زړه کې دعا کوله، یوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اواز یې نه اورېدل کېده. نو عیلي گمان کاوه چې هغه نېشه ده. (۱۴) او هغې ته یې وویل: <ترڅو پورې به نېشه یې؟ شراب دې پرېږده.>

(۱۵) حنا ځواب ورکړ: <نه، باداره، زه نېشه نه یم. زه هغه بڼځه یم چې ډېر کړاونه مې گاللي دي، ما شراب نه دي څښلي، زه خپلې سختۍ د څښتن حضور ته وړاندې کوم. (۱۶) دا فکر مه کوه چې زه خرابه بڼځه یم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا کوم.>

(۱۷) عیلي ځواب ورکړ: <په خیر لاره شه، د اسراییلو خدای دې هغه څه درکړي چې تا ورڅخه غوښتي دي.> (۱۸) هغې وویل: <په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شي.> بیا هغه په خپله لاره روانه شوه، یو څه یې وخوړل او نوره خفه نه وه.

(۱۹) القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د څښتن عبادت یې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ بېرته ستانه شول. القانه د خپلې بڼځې حنا سره ځملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. (۲۰) څه موده وروسته حنا امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو او په هغه باندې یې سموئیل نوم کېښود. هغې څرگنده کړه: <ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتی ؤ.>

حنا سموئیل و قفوي

٢١) هغه وخت بيا راغی چې القانه او د هغه کورنی شیلوه ته لاپل چې خښتن ته کلنی قرباني او خپل نذر وړاندې کړي. ٢٢) حنا لاپره نشوه. هغې خپل میړه ته وویل: <کله چې هلک د تي څخه بېل کړای شو زه به هغه د خښتن تعالی کور ته بوخم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي.>

٢٣) القانه هغې ته وویل: <څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي څخه بېلېږي په کور کې پاتې شه، خښتن دې خپله وعده پوره کړي.> نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته يې شیدې ورکولې.

٢٤) وروسته له هغې چې هغه د تي څخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه يې د ځان سره واخيست او د يو درې کلن غويي، لس کيلوگرامه اوږو او د يو ژي د انگورو د شرابو سره يې د خښتن کور ته چې په شیلوه کې ؤ يووړ. ٢٥) کله چې هغوی غويی حلال کړ هلک يې عیلي ته راوست. ٢٦) حنا هغه ته وویل: <ای صاحبه! ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه ښځه يم چې دلته ستا په څنگ کې ولاړه وم او خښتن ته مې دعا کوله. ٢٧) ما د همدې ماشوم دپاره دعا کړې وه او څه چې مې د خښتن څخه غوښتی ؤ هغه يې راکړ. ٢٨) نو اوس هغه خښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه ژوندی وي هغه به د خښتن وي.>

نو هغوی هلته د خښتن عبادت وکړ.

د حنا دعا

٢ (١) نو حنا دعا وکړه او ويې ويل:

زما زړه کړ څښتن ډک له خوشالی

زیات کړ څښتن ځواک زما

خاندمه په خپلو دښمنانو او خوشال یمه

ځکه وژغورلم خدای زه

٢ هیڅوک د څښتن په شانته پاک نه دي

نه شته دی بل خدای بی له هغه څخه

نه شته بل ساتونکی زمونږ د خدای په شان

٣ ډېرې د غرور خبرې مه کوی

د خپلې خولې نه د غرور خبرې مه راباسی

ځکه څښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

٤ د زورورو لیندې ماتیري

مگر کمزوري قوي کیږي

٥ چې وو ماږه د یو مری ډوډی دپاره شو مزدوران

خو چې وو وږي شو هغوی ماږه

هغه ښځه چې وه شنه راوړل اووه یې اولادونه

خو شوه کمزورې هغه ښځه چې یې ډېر لرل بچي

❷ اخلي ژوند څښتن او ورکوي ژوندون

کوزوي گور ته خلک راپورته کوي یې هم

❸ شوک غریبوي او ځینې نور شتمنوي څښتن

ځینې ټیټوي او ځینې نور سرلوړوي څښتن

❹ غریبان پورته کوي د خاورو ځنې

محتاج خلک د بدبختۍ څخه ژغوري

هغه دوی د شهزادگانو دوستوي

خاوندان هغوی د تخت وگرځوي

ځکه چې بنسټ د ځمکې د څښتن دی

په هغې باندې یې ځمکه جوړه کړې

❺ ژوند ساتي هغه د خپلو وفادارو

خو ورکيږي به تيارو کې بدکاران

انسان نه بريالی کيږي په خپل زور

⑩ ولاړ به شي د منځه هغه څوک مخالفت چې د څښتن کوي

د اسمان نه به هغه تندر راوړتوي په هغوی

کړي څښتن به عدالت په دنيا ټولې

ورکوي به خپل پادشاه لره قوت

بريالی به کړي هغه خپل غوره کړي پادشاه <

⑪ بيا القانه خپل کور ته چې په رامه کې ؤ لاړ، مگر هغه هلک سموئيل په شيلوه کې پاتې شو او د عیلي کاهن تر نظر لاندې يې د څښتن خدمت کاوه.

د عیلي بدکاره زامن

⑫-⑬ د عیلي زامن بدکاره وو، هغوی د څښتن درناوی نه کاوه، مذهبي اصول به يې تر پښو لاندې کول. په هغه وخت کې د قوم سره د کاهنانو داسې رواج ؤ چې کله به چا قرباني کوله څه وخت به چې غوښه لا په دېگي کې خوټېدله د کاهن نوکر به د درې غاښي پنډې سره راته. ⑭ هغه به دا پنډه په دېگي کې غوټه کوله او هرڅه به چې د پنډې سره راپورته شول هغه به کاهن د خپل ځان دپاره واخيستل. هغوی به د ټولو اسراييليانو سره چې شيلوه ته راتلل همداسې رویه کوله. ⑮ برسېره پردې حتی 'مخکې له دې چې دوی به وازگي سوزولې، د کاهن نوکر به راغی او هغوی چې قرباني کوله ورته ويل به يې: >

کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې کباب شي، هغه به جوش شوې غوښه قبوله نه کړي بلکه یوازې خامه غوښه به قبوله کړي.<

١٦ که قرباني کوونکي به ځواب ورکړ: <پرېږده چې اول وازگې وسوزل شي بیا هرڅه چې غواړې وایې خله>، نو د کاهن نوکر به ویل: <نه! اوس یې راکړه او که نه، نو په زور به یې در نه واخلم.>

١٧ د عیلي د زامنو گناه د څښتن په نظر کې ډېره لویه وه ځکه چې دوی به هغو قربانیو ته په سپک نظر کتل چې څښتن ته به وړاندې کېدلې.

سموئیل په شیلوه کې

١٨ مگر سموئیل به د څښتن خدمت کاوه، په داسې حال کې چې هغه وړوکی ماشوم ؤ او مقدس کتاني پېشبند به یې اغوست. ١٩ مور به یې هر کال د هغه دپاره یوه وږه چینه جوړوله او څه وخت چې به د خپل میړه سره د کلنۍ قربانۍ دپاره تلله هغه به یې سموئیل ته ورکوله. ٢٠ عیلي القانه او د هغه ښځې ته برکت ورکاوه او القانه ته به یې ویل: <څښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه درکړي چې د هغه ځای ونیسي، هغه چې تا څښتن ته وقف کړی دی.> بیا به القانه او حنا خپل کور ته ستنېدل. ٢١ څښتن حنا ته برکت ورکړ او هغې ته یې نور درې زامن او دوه لورگانې ورکړې. په عین حال کې هغه هلک سموئیل د خدای په خدمت کې لوییده.

عیلي خپلو زامنو ته اخطار ورکوي

٢٢ په دې وخت کې عیلي ډېر زوړ شوی ؤ او هرڅه چې د هغه زامنو د اسراییلو سره کول هغه اورېدل او دا یې هم اورېدل چې څنگه هغوی د هغو ښځو سره ځملاستل چې د

مقدسې خېمې په دروازه کې يې خدمت کاوه. (۲۳) نو هغوی ته يې وويل: >تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله خبرې اورم. (۲۴) نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم له خوا ستاسو په باره کې اورم ښه خبره نه ده. (۲۵) که يو سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي نو خدای کولای شي چې د هغه څخه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟ < مگر د عیلي زامنو د خپل پلار خبره وانه ورېدله، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی ووژني.

(۲۶) هغه هلک يعنې سموئیل لوئیده او په څښتن او خلکو باندې گران ؤ.

د عیلي د کورنۍ په ضد وړاندوينه

(۲۷) نو يو نبي عیلي ته راغی او د څښتن له خوا يې دغه پيغام هغه ته راوړ: >کله چې ستا د نيکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو خپل ځان مې هغوی ته ښکاره کړ. (۲۸) د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه مې هغه غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د قربانۍ ځای ته لاړ شي، هلته خوشبويي وسوزوي او زما په مخکې مقدس پېښېد واغوندي. ما هغوی ته دا حق ورکړ ترڅو د هغه قربانيو يوه برخه د ځان دپاره وساتي چې د قربانۍ په ځای کې سوزيږي. (۲۹) نو ولې زما د هغه قربانيو او نذرانو بې عزتي کوئ هغه چې زه يې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې خپلو زامنو ته زما څخه زيات عزت ورکوي؟ تاسو زما د قوم اسراييلو د ټولو نذرانو د ډېرو ښو برخو په وسيله خپل ځانونه چاغ کړي دي. (۳۰) نو زه د اسراييلو څښتن خدای وایم: ما پخوا وعده کړې وه چې ستاسو کورنۍ او خپلخانه به تل تر تله د کاهنانو په توگه زما خدمت کوي. مگر اوس وایم زه به داسې نور ونه کړم! هر څوک چې زما عزت وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هر څوک چې زما بې عزتي کوي هغه به بې عزته کړم. (۳۱) وگوره! داسې وخت به راشي چې زه به ستا د کورنۍ او

ستا د خېل ټول ځوانان مړه کړم ترڅو چې ستا په کورنۍ کې هيڅوک هم د سپين ږيرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۲) ته به پريشانه يې او په بخيلۍ سره به هغه برکتونه ووينې چې زه به يې د اسرايلو نورو خلکو ته ورکړم او ستا په کورنۍ کې به هيڅوک هيڅکله د سپين ږيرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۳) خو که چېرې څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي او د کاهن په توگه هم زما خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا ټوله نوره اولاده به په تاوتریخوالي باندې مړه شي. (۳۴) کله چې ستا زامن حفني او فينحاس دواړه په يوه ورځ باندې مړه شي نو دا به تاته څرگنده شي چې څه چې ما ويلې وو هغه به رښتيا شي. (۳۵) زه به داسې يو کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته ورسوي چې زه يې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به همپشه زما د غوره شوي پادشاه خدمت کوي. (۳۶) ستا هر يو اولاد چې ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پيسو او ډوډۍ دپاره به هغه ته سر ټيټوي او زارۍ به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار راکړه ترڅو يوه مړی ډوډۍ ترلاسه کړم.

څښتن سموئيل سره خبرې کوي

۳ (۱) په هغو ورځو کې چې سموئيل د عیلي تر لارښودنې لاندې د څښتن خدمت کاوه د څښتن له طرفه پيغامونه او روياگانې ډېرې لږې وې. (۲) يوه شپه عیلي چې سترگې يې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره يې ليدلی شول په خپل ځای کې ویده ؤ. (۳) څراغ لا مړ شوی نه ؤ خو سموئيل د خدای په کور کې ویده ؤ او هلته د خدای د لوظ سپېڅلی صندوق اېښودل شوی ؤ. (۴) په دغه وخت کې څښتن غږ وکړ: <سموئيله! سموئيله!>

سموئيل ځواب ورکړ: <زه دلته يم.> (۵) هغه عیلي ته ورمندې کړه او ويې ويل: <تا ماته

غږ وکړ، زه دلته يم.

مگر عیلي ځواب ورکړ: <ما غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او ځمله.> نو هغه لاړ او ځملاست.

⑥ څښتن بیا ورباندې غږ وکړ: <ای سموئيله!> او سموئیل راپاڅېده، عیلي ته ورغی او ویي ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.>

عیلي وویل: <ای زما زویه، ما تاته غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او ځمله.> سموئیل لا تر دې وخته پورې څښتن نه پېژنده یعنې د څښتن پیغام ورته نه و رسېدلی.

⑧ څښتن د دریم ځل دپاره په سموئیل باندې غږ وکړ. سموئیل پاڅېد، عیلي ته ورغی او ویي ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.>

نو بیا عیلي پوه شو چې څښتن په هلک باندې غږ کوي. ⑨ نو بیا عیلي سموئیل ته وویل: <لاړ شه، ځمله او که چېرې هغه غږ وکړ ووايه: خبره وکړه ای څښتنه، ځکه ستا غلام یې اوري.> نو سموئیل لاړ او په خپل ځای کې ځملاست.

⑩ څښتن راغی، ودرېد او د مخکې په شان یې غږ وکړ: <ای سموئيله! ای سموئيله!> سموئیل وویل: <خبره وکړه ځکه چې ستا غلام یې اوري.>

⑪ څښتن هغه ته وویل: <زه به اوس د اسراییلو په قوم باندې داسې کار وکړم چې هغه به ډېر هیبتناکه وي او هرڅوک یې چې واورې هغه به هک حیران شي.> ⑫ زه به هغه ټولې خبرې چې د عیلي د کورنۍ په ضد مې کړې دي د اول نه تر اخره پورې سرته ورسوم. ⑬ ما پخوا هغه ته ویلي وو چې زه به تر اېده پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم

په دې خاطر چې زامنو يې زما په ضد کفر ويلي دي. عیلي پوهېده چې هغوی دا کار کوي خو د هغوی مخنیوی يې نه کاوه. (۱۴) له دې کبله د عیلي د کورنۍ دپاره مې قسم خوړلی چې د هغه د کورنۍ گناه به هيڅکله د قربانۍ او يا نذرانو په ورکولو سره لېرې نه شي. <

(۱۵) سموئیل تر سبا پورې پروت ؤ او بيا هغه پاڅېده او د څښتن د کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه ووپرېده چې عیلي ته د خپلې رويا په باره کې ووايي. (۱۶) مگر عیلي په هغه باندې غږ وکړ او وېي ويل: <ای سموئيله! زما زويه!>

سموئیل ځواب ورکړ: <زه دلته يم.>

(۱۷) عیلي پوښتنه وکړه: <څښتن تاته څه وويل؟ زما څخه يې مه پټوه، که چېرې هغه څه چې خدای تاته ويلي دي ماته ونه وايي نو خدای دې تاته سخته سزا درکړي.> (۱۸) نو سموئیل هغه ته هرڅه وويل، د هغه څخه يې هيڅ شی پټ نه کړ. عیلي وويل: <هغه څښتن دی. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري هغه دې وکړي.>

(۱۹) سموئیل لوئیده او څښتن د هغه سره ؤ. هرڅه وړاندوينه به يې چې کوله هغه رښتيا کېدله. (۲۰) ټول اسراييليان د دان څخه په شمال کې او تر بئر شبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموئیل په رښتيا سره د څښتن نبي شو. (۲۱) څښتن به په شيلوه کې سموئیل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پيغام به يې ورته رساوه.

۴ (۱) سموئیل به د اسراييلو ټول قوم ته د خدای خبرې رسولې.

فلسطینيان د لوظ صندوق لاس ته راوړي

اسراييليان د فلسطینيانو سره د جنگ دپاره روان شول، اسراييليانو په ابن عزرا او فلسطینيانو

په افیق کې خپلې خېمې ودرولې. (۲) فلسطینیانو خپل ځواکونه د اسراییلو سره د مقابلي دپاره ځای په ځای کړل. څنگه چې جگړه خپره شوه نو اسراییلیانو د فلسطینیانو له خوا ماتې وخوړه، د جنگ په ډگر کې نژدې څلور زره اسراییلیان ووژل شول. (۳) کله چې ژوندي پاتې شوي نفر بېرته کمپ ته راستانه شول نو د اسراییلو سپین بریرو وویل: >ولې نن ورځ څښتن فلسطینیان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟ رځی چې د شیلوه څخه د څښتن د لوظ صندوق راوړو ترڅو هغه زمونږ سره لار شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.< (۴) نو عسکرو شیلوه ته خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د لوظ صندوق راوړي چې هغه د کروبیانو د پاسه په تخت باندې ناست دی. او د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.

(۵) کله چې د لوظ صندوق راوړسېده اسراییلیانو په داسې لور اوږ اوږ سره د خوشالی چیغې ووهلې چې ځمکه ولرژېدلې. (۶) څنگه چې فلسطینیانو دا چیغې واورېدلې یوښتنه یې وکړه: >د عبرانیانو په کمپ کې دا چیغې د څه دپاره دي؟< کله چې فلسطینیان پوه شول چې د څښتن د لوظ صندوق د عبرانیانو کمپ ته راوړل شو، (۷) هغوی ووېرېدل او وېي ویل: >یو د خدایانو څخه کمپ ته راغی. مونږ په کړاو کې اخته کېږو!< د دې څخه مخکې هیڅکله داسې پېښه نه وه شوې. (۸) افسوس زمونږ په حال! څوک به مونږ د دې قدرتمندو خدایانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا هغه خدایان دي چې مصریان یې په دښته کې په ډول ډول بلاگانو باندې ووهل. (۹) ای فلسطینیانو زړور اوسئ! د مېړنو په شان وجنگېږئ هسې نه چې مونږ د عبرانیانو غلامان شو، لکه څنگه چې دوی زمونږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنگ وکړئ!<

(۱۰) نو فلسطینیانو سخت جنگ وکړ. اسراییلو ماتې وخوړله او هر یو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره لویه وژنه وه یعنې دېرش زره اسراییلی عسکر ووژل شول. (۱۱) د خدای د لوظ صندوق ونیول شو او د عیلي زامن حفني او فینحاس دواړه ووژل شول.

د عیلي مړینه

۱۲) په هماغه ورځ د بنیامین د قبیلې یو سړی د جنگ د میدان څخه و تښتېد او شیلوه ته لاړ. د هغه کالي شلېدلې وو او په خپل سر باندې یې خاورې اچولې وې. ۱۳) کله چې هغه راوړسېد عیلي په خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځیر یې کتل ځکه چې د هغه زړه د خدای د لوظ صندوق دپاره لړزېده. کله چې هغه سړی ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بیان یې کړل نو په ټول ښار کې چیغې شوې. ۱۴) - ۱۵) عیلي اته نوي کلن ؤ او پروند ؤ، خو د خلکو چیغې یې واورېدلې بیا یې پوښتنه وکړه: <دا شورماشور د څه دپاره دی؟> بنیامینی سړی ژر عیلي ته ورغی. هغه ته یې وویل: ۱۶) <زه همدا اوس د جنگ له میدان څخه راغلم او همدا نن له هغه ځایه راتښتېدلی يم.>

عیلي پوښتنه وکړه: <ای زویه! څه پېښه شوې ده؟> ۱۷) هغه سړي چې دا خبر یې راوړی ؤ ځواب ورکړ: <اسرایلیان د فلسطینیانو څخه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند زیان رسېدلی دی، ستا دواړه زامن حفني او فینحاس هم وژل شوي دي او د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی.> ۱۸) کله چې هغه سړي د لوظ د صندوق یادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ څخه چې د ښار د دروازې په څنگ کې وه په شا وغورزېد. څرنګه چې هغه سپین ږیری او دروند سړی ؤ اورمېر یې مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د اسراییلو مشر ؤ.

د فینحاس د کونډې مړینه

۱۹) د عیلي نړور یعنې د فینحاس ښځه امیدواره وه او د هغې د اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ. کله چې هغې دا خبر واورېد چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی او د هغې خسر او میره مړه شوي دي، په هغې باندې د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد یې

وزپراوه. (۲۰) څنگه چې هغه د مرگ په حال کې وه، هغو بڼځو چې د هغې سره وې وې وويل: <مه نا اميده کپړه، تا زوی وزپراوه.> مگر هغې ورباندې پروا ونه کړه او ځواب يې ورنه کړ. (۲۱) هغې په هغه هلک باندې ايځابود نوم کېښود او دا يې څرگنده کړه: <د خدای جلال د اسراييلو څخه لار.> دا يې ځکه وويل چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی ؤ او د هغې خسر او ميره مړه شوي وو. (۲۲) هغې وويل: <د خدای جلال د اسراييلو څخه لار ځکه چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی.>

د لوظ صندوق د فلسطين په ښارونو کې

۵ (۱) وروسته له دې چې فلسطينيانو د خدای د لوظ صندوق ونيوه، هغه يې د ابن عزر څخه د اشدود ښار ته يووړ. (۲) هغوی دا صندوق د خپل خدای يعنې د داجون بتخانې ته يووړ او د داجون په خوا کې يې کېښود. (۳) کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل وې ليدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو دوی داجون راواخيست او بېرته يې په خپل ځای کې کېښود. (۴) مگر کله چې دوی په راتلونکي سهار پاڅېدل داجون د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکې باندې بيا پرمخې لوېدلې ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات شوي وو او د دروازې په درشل کې پراته وو. يوازې د هغه بدن پاتې ؤ. (۵) په همدې خاطر د داجون کاهنان او عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بت خانې د دروازې په درشل باندې پښه نه ږدي.

(۶) څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی يې سخت ووېرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سيمو خلک د پرسوب په مرض اخته کړل. (۷) کله چې د اشدود خلکو دا پېښه وليدله هغوی وويل: <د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق بايد نور زمونږ سره پاتې نه شي ځکه چې د هغوی خدای مونږ او زمونږ خدای داجون ته سزا ورکوي.> (۸)

نو هغوی استازي ولپرل او د فلسطينيانو ټول پادشاهان يې يوځای راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: <د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هغه جت ته يوسئ> نو هغه يې د فلسطين بل ښار يعنې جت ته يووړ. (٩) مگر وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېد، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې يې سخته وپړه او وارخطايي راوستله. څښتن د هغه ښار ټول خلک د ځوانانو څخه نيولې تر زړو پورې د پرسوب په مرض اخته کړل. (١٠) نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطين يو بل ښار عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چيغې ووهلې: <هغوی د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.> (١١) نو دوی د فلسطينيانو ټول پادشاهان بيا يوځای سره راوغوښتل او ويې ويل: <د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق ولېږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته واستول شي، که نه، نو مونږ او زموږ قوم به ووژني.> په ټول ښار کې وپړه او وارخطايي وه ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا ورکوله. (١٢) هغه خلک چې مړه نه شول د پرسوب په مرض باندې اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدايانو ته چيغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراييلو ته بېرته استول کيږي

٦ (١) هغه وخت چې د څښتن د لوظ صندوق اووه مياشتې د فلسطين په سيمه کې و، (٢) خلکو کاهنان او فال کتونکي راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: <څښتن د لوظ د صندوق سره څه وکړو؟ څنگه يې خپل اصلي ځای ته بېرته واستوو؟>

(٣) هغوی ځواب ورکړ: <که تاسو د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق استوی نو بايد د هغه سره نذرانه هم واستوی چې ستاسو د گناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق بايد بېرته بې له

نذرانې ونه استول شي، په دې ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې ولې هغه تاسو ته سزا درکوله.

٤ خلکو پوښتنه وکړه: <څه قسم نذرانه هغه ته واستوو؟>

هغوی ځواب ورکړ: <د فلسطینیانو د پادشاهانو د شمېر په مطابق د پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو مورکان، ځکه چې هماغه یو شان بلا تاسې ټول او ستاسو پادشاهان وهلي دي. ٥ تاسو باید د پرسوب او د هغو مورکانو نمونې جوړې کړئ چې هېواد وړانوي او د اسراییلو خدای ته عزت ورکړئ. بنایي چې هغه تاسو، ستاسو خدایانو او ستاسو خاورې ته سزا ورکول بس کړي. ٦ تاسو ولې د مصریانو او فرعون په شان خپل زړونه سخت کړي دي؟ دا مه هېرئ چې څنگه خدای هغوی مسخره کړل ترڅو چې هغوی اسراییلو ته اجازه ورکړه چې د مصر څخه لاړ شي. ٧ اوس یوه نوې گاډی تیاره کړئ او دوه غواگانې چې خوسکي یې زېږولي وي او هیڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه وي ایښودل شوی، په گاډۍ پورې وتړئ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. ٨ د څښتن د لوظ صندوق واخلي، په گاډۍ کې یې کېږدئ او هغه د سرو زرو شیان چې تاسې یې د خپلې گناه په بدل کې هغه ته ورلېږئ په یوې صندوقچې کې د هغه په خوا کې کېږدئ، بیا یې ولېږئ چې په خپله لاړ شي. ٩ نو بیا هغې ته وگورئ، که چېرې هغه خپلې سیمې ته یعنې د بیت شمس په لور لاړ، دا د دې معنی لري چې دا د اسراییلو خدای دی چې په مونږ یې دغه لوی آفت راوستی دی، خو که چېرې لاړ نه شو نو بیا به پوه شو چې دا بلا هغه نه ده رالېږلې او دا یوازې یوه تصادفي پېښه وه.>

١٠ نو فلسطینیانو همداسې وکړل. دوه لنګې غواگانې یې واخیستلې، گاډۍ پورې یې وتړلې او د هغو خوسکي یې په غوجل کې بند کړل. ١١ هغوی د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د مورکانو او د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په گاډۍ

کې کېښودلې. (۱۲) نو غواگانې نېغې د بیت شمس په لورې لارې. په ټوله لاره باندې یې رمبرې وهلې او چپ یا بنې خواته نه گرځېدلې. د فلسطینیانو پادشاهان د بیت شمس تر پولې پورې په هغوی پسې لارل.

(۱۳) د بیت شمس خلکو په دره کې خپل غنم لو کول او کله چې هغوی خپلې سترګې پورته کړې او د لوظ صندوق یې ولیده، په لیدلو سره یې خوشاله شول. (۱۴) گاډۍ د یو سړي پټې ته چې یوشع نومېده او په بیت شمس کې اوسېده راغله او هلته د یو لوی گټ په خوا کې ودرېدله. خلکو د گاډۍ لرغې مات کړل او غواگانې یې د سوزېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته قربانې کړې. (۱۵) لویانو د څښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شیان وو راکوز کړل او په هغه لوی گټ باندې یې کېښودل. په هغه ورځ د بیت شمس خلکو سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ څښتن ته وړاندې کړې. (۱۶) د فلسطینیانو پنځو پادشاهانو دا ټول ولیدل او په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

(۱۷) فلسطینیانو هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې د خپلو گناهونو په بدل کې یې څښتن ته لېرلې وې یعنې د اشدود، غزه، اشقلون، جت او عقرون د هر ښار دپاره یې یوه، یوه نمونه ولېرله. (۱۸) همدارنګه هغوی د سرو زرو مورکانو څخه یو، یو هر یو ښار دپاره ولېرله چې په هغو کې قلعه لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو او پنځو فلسطیني پادشاهانو ورباندې حکمرانې کوله. هغه لوی گټ چې د څښتن د لوظ صندوق یې په هغې باندې کېښود تر نن ورځې پورې د بیت شمسي یوشع په پټې کې دی، دا د هغه شاهد دی چې هلته څه پېښ شوي وو.

(۱۹) څښتن د بیت شمس د خلکو څخه او یا سړي ووژل، ځکه چې هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو ویر کاوه ځکه چې څښتن په هغوی کې ډېره لویه وژنه وکړه. (۲۰) نو د بیت شمس خلکو پوښتنه وکړه: >څوک کولی شي چې د څښتن یعنې پاک

خدای په حضور کې ودرېږي؟ صندوق چېرته ولېږو چې زموږ څخه لېرې شي؟ < ٢١ > نو دوی د قریه یعاریم د ښار خلکو ته استازي واستول وې ویل: < فلسطینیانو د خښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلی دی، راشئ او تاسې یې خپل ځای ته یوسی. >

٧ < ١ > نو د قریه یعاریم خلکو د خښتن د لوظ صندوق راواخیست او هغه یې د ایناداب کور ته چې د یوې غونډۍ د پاسه ؤ یووړ. د هغه زوی العازار یې وقف کړ چې د خښتن د لوظ صندوق وساتي.

سموئیل په اسراییلو باندې حکومت کوي

< ٢ > د خښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره یعنې څه ناڅه شل کاله په قریه یعاریم کې پاتې شو. په دې موده کې ټولو اسراییلو ویر وکړ او د خښتن په لټون کې شول.

< ٣ > سموئیل د اسراییلو قوم ته وویل: < که چېرې تاسو د زړه له کومې خښتن ته راگرځئ، نو تاسو باید پردي خدایان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې کړئ. خپل ځانونه په بشپړه توګه خښتن ته وقف کړئ او یوازې د هغه عبادت وکړئ، نو هغه به تاسو د فلسطینیانو څخه وژغوري. > < ٤ > نو اسراییلو د بلع او عشتاروت بتان لېرې کړل او یوازې د خښتن عبادت یې کاوه.

< ٥ > بیا سموئیل ټول اسراییلیان راوغوښتل چې په مصفې کې سره راټول شي، ورته وې ویل: < زه به خښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم. > < ٦ > کله چې هغوی په مصفې کې سره راغونډ شول، له کوهي څخه یې اوبه راوویستلې او د خښتن په وړاندې یې د نذرانې په توګه توی کړې. هغه ورځ یې روژه ونيوله او هلته یې دا اقرار وکړ: < موږ د خښتن په وړاندې گناه کړې ده. >

سموئیل د اسراییلو مشر ؤ او خپل کار به یې په مصفہ کې کاوه.

٧ کله چې فلسطینیانو واورېدل چې اسراییلیان په مصفہ کې سره راغونډ شوي دي، د فلسطینیانو پنځه پادشاهان د خپلو نفرو سره روان شول چې په هغوی باندې حمله وکړي. څنگه چې اسراییلو دا واورېدل نو وپېرېدل. ٨ هغوی سموئیل ته وویل: <زمونږ دپاره زمونږ څښتن خدای ته زاري کول مه پرېږده چې مونږ د فلسطینیانو څخه وژغوري.> ٩ نو سموئیل یو شیدې رودونکی وری واخیست او هغه ټول یې د سوزېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته وړاندې کړ. هغه د اسراییلیانو دپاره څښتن ته فریاد وکړ او څښتن د هغه فریاد واورېد. ١٠ په هغه شیبه کې چې سموئیل سوزېدونکې نذرانه قرباني کوله، فلسطینیان د جګړې دپاره اسراییلو ته رانژدې شول، مګر په هغه ورځ څښتن په فلسطینیانو باندې د اسمان څخه تندر راوغورزاوه. هغوی بېخي وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل. ١١ اسراییلیان د مصفې څخه ووتل او تر بیت کار پورې په فلسطینیانو پسې شول او په لاره کې یې هغوی ووژل.

١٢ په هغه وخت کې سموئیل یوه تېره واخیسته او هغه یې د مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه یې <د مرستې د تېرې> په نوم یاده کړه او ویې ویل: <تر اوسه پورې څښتن زمونږ سره مرسته کړې ده.> ١٣ نو فلسطینیانو ډېره بده ماته وخوړله، تر ډېر وخته پورې یې بیا په اسراییلو باندې حمله ونه کړه. ترڅو چې سموئیل ژوندی ؤ، د څښتن لاس د هغوی په ضد اوچت ؤ. ١٤ د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطینیانو د اسراییلو څخه نیولي وو بېرته اسراییلو ته ورکړل شول. اسراییلو د دغو ښارونو نژدې سیمې هم د فلسطینیانو څخه ازادې کړې. د اسراییلو او اموریانو ترمنځ هم سوله وشوه.

١٥ سموئیل د خپل ژوند تر پایه پورې د اسراییلو مشر ؤ. ١٦ هغه به هر کال په بیت ئیل، جلجال او مصفې باندې ګرځېده او په دې ځایونو کې به یې شخړې حل کولې.

١٧) بيا به هغه بېرته رame ته ستنېده، ځكه چې هلته د هغه كور ؤ او په دې ځاى كې هم هغه د قاضي په توگه خدمت كاوه. په رame كې يې د خښتن دپاره د قربانۍ ځاى جوړ كړ.

اسراييليان پادشاه غواړي

١) كله چې سموئيل زور شو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه د اسراييلو دپاره وټاكل. ٢) د هغه د مشر زوى نوم يوئيل او د كشر زوى نوم ايباه ؤ. هغوى په بشرع كې قاضيان وو. ٣) خو هغوى د خپل پلار په لار روان نه وو. د هغوى شوق صرف پيسې پيدا كول ؤ، نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې تر پښو لاندې كاوه.

٤) نو د اسراييلو ټول سپين ږيري سره راغونډ شول او رامې ته لاړل، ترڅو د سموئيل سره وگوري. ٥) سموئيل ته يې وويل: <گوره، ته زور شوى يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس زمونږ دپاره پادشاه وټاكه چې په مونږ باندې حكومت وكړي ترڅو مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پادشاه ولرو.> ٦) سموئيل د هغوى په دې غوښتنه خوشاله نه ؤ. نو هغه خښتن ته دعا وكړه. ٧) خښتن هغه ته وويل: <سموئيله! هرڅه چې قوم در نه غواړي هماغسې وكړه. هغوى ته نه يې رد كړى، بلكه زه يې د خپل پادشاه په توگه رد كړى يم. ٨) د هغه وخت څخه چې ما دوى د مصر څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وكړ. هغوى اوس ستا سره هغه كار كوي كوم چې هغوى تل زما سره كړى دى. ٩) نو بيا څه چې هغوى در نه غواړي هماغسې وكړه، مگر هغوى ته په كلكه خبردارى وركړه او ورته وښايه چې پادشاهان به د دوى سره څنگه رويه كوي.>

١٠) سموئيل د خښتن ټولې خبرې هغه خلكو ته بيان كړې چې د هغه څخه يې د پادشاه غوښتنه كړې وه. ١١) سموئيل څرگنده كړه: <ستاسو پادشاه به ستاسو سره داسې رويه وكړي: هغه به ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ كړي. ځينې به يې په

جنگي گاډيو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځينې به د هغه د گاډيو په مخکې ځغلي. (۱۲) ځينې به د زر کسيزه ډلې او ځينې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پادشاه ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راغونډوي او د وسلې او د جنگي گاډيو دپاره به سامان جوړوي. (۱۳) هغه به ستاسو لورگانې بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به ورته کوي او ډوډۍ به ورته پخوي. (۱۴) هغه به ستاسو څخه ډېر ښه پټي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو افسرانو ته به يې ورکړي. (۱۵) هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباريانو او افسرانو ته به يې ورکړي. (۱۶) هغه به ستاسو څخه غلامان، وينځي او ستاسو ډېرې ښې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. (۱۷) هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه اخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شئ. (۱۸) هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پادشاه له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړی دی سخت شکايتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکايتونو ته غوږ ونه نيسي. <

(۱۹) مگر قوم د سموئيل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ويې ويل: <نه! مونږ پادشاه غواړو. (۲۰) مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پادشاه به په مونږ باندې حکومت وکړي او په جگړې کې به زمونږ لارښوونه کوي.>

(۲۱) سموئيل د هغوی خبرې واورېدلې، بيا يې دا هرڅه څښتن ته وړاندې کړل. (۲۲) څښتن ځواب ورکړ: <څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته يو پادشاه وټاکه.> بيا سموئيل د اسراييلو قوم ته وويل: <هر يو دې خپل کور ته لاړ شي.>

شائول د سموئيل سره ملاقات کوي

۹ (۱) د بنيامين د قبيلې څخه يو شتمن او با نفوذه سړی ؤ چې قيس نومېده. هغه د

ابي ئيل زوی او د ضرور لمسی ؤ. د بکورت په کورنی پورې یې اړه درلوده چې د افیح د خپل یوه برخه وه. (۲) قیس یو زوی درلود چې شائول نومېده، هغه یو ښکلی ځوان ؤ چې په اسراییلو کې له هغه څخه څوک زیات ښکلی نه ؤ او قد یې د یو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ.

(۳) د قیس خړې ورکې شوې وې، نو هغه شائول ته وویل: <یو نوکر د ځان سره واخله، لاړ شه او خړې ولټوه.> (۴) هغوی د افرایم په غرنۍ سیمې او د شلیشې په سیمه کې وگرځېدل مگر هغه یې پیدا نه کړې. نو د شعلیم د سیمې څخه تېر شول، مگر خړې هلته نه وې. وروسته بیا د بنیامین په ځمکه کې وگرځېدل خو وېې نه موندلې. (۵) کله چې هغوی د صوف سیمې ته ورسېدل شائول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وویل: <راځه چې بېرته کور ته لاړ شو، که نه، نو پلار به مې خړې هېرې کړي او زموږ په باره کې به اندېښمن شي.>

(۶) مگر نوکر په ځواب کې وویل: <گوره! په دې ښار کې یو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کېږي، هغه چې هرڅه وایي رښتیا کېږي. راځه چې هغه ته ورشو، کېدای شي هغه موږ ته ووايي چې هغه خړې چېرته موندلی شو.>

(۷) شائول ورته وویل: <که چېرې هغه ته ورشو نو هغه سړي ته به څه ورکړو؟ ځکه چې زموږ په بوجیو کې خواږه خلاص شوي دي او زموږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته یې ورکړو. نو څه یوسو؟>

(۸) نوکر هغه ته په ځواب کې وویل: <گوره! ما سره نیم مثقال سپین زر شته، هغه به نبي ته ورکړم ترڅو هغه موږ ته لاره وښايي.>

(۹) (په پخوا زمانه کې چې کله به په اسراییلو کې چا غوښتل چې د خدای څخه سوال وکړي نو داسې به یې ویل: <راځئ چې غیب ویونکي ته ورشو.> ځکه چې اوسنی نبي به

پخوا د غیب و یونکي په نوم یادېده. ﴿١٠﴾ شائول خپل نوکر ته وویل: <ښه خبره ده، راځه چې ځو.> نو دوی هغه ښار ته لاړل چې نبي په کې ؤ. ﴿١١﴾ هغه وخت چې هغوی ښار ته په غونډۍ باندې پورته کېدل وې لیدل چې یو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا غیب و یونکی دلته دی؟>

﴿١٢﴾ هغوی ځواب ورکړ: <هو، هغه ستاسو څخه مخکې روان دی، ژر کوی هغه نن زمونږ ښار ته راغلی دی، ځکه چې نن ورځ خلک د عبادت په ځای کې چې په غونډۍ باندې ده قرباني کوي. ﴿١٣﴾ څنگه چې تاسو ښار ته ننوزئ نو مخکې له دې چې هغه د عبادت ځای ته د خوړلو دپاره پورته وخېژي، تاسو به یې پیدا کړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلی نه وي خلک به ډوډۍ ونه خوري، ځکه چې هغه باید اول قربانۍ ته برکت ورکړي. وروسته به رابلل شوي خلک ډوډۍ وخوري. اوس پورته وخېژئ نو په همدې وخت کې به یې پیدا کړئ.> ﴿١٤﴾ نو شائول او د هغه نوکر ښار ته روان شول او څنگه چې هغوی ښار ته ورننوتل، سموئیل د دوی خواته راروان ؤ چې د عبادت ځای ته وخېژي.

﴿١٥﴾ د شائول د راتګ څخه یوه ورځ مخکې څښتن سموئیل ته ويلي وو: ﴿١٦﴾ <سبا شاوخوا په دغه وخت کې به یو سړی د بنیامین د قبیلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د قوم د مشر په توګه د هغه سر په تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د فلسطینیانو څخه وژغوري. ما د خپل قوم تکلیف لیدلی دی او د مرستې په خاطر مې د هغوی فریاد اورېدلی دی.>

﴿١٧﴾ کله چې سموئیل شائول ولید، څښتن هغه ته وویل: <دا هماغه سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو. هغه به زما په قوم باندې حکومت کوي.> ﴿١٨﴾ شائول د دروازې په خوله کې سموئیل ته ورنژدې شو او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <مهرباني وکړئ ماته ووايئ چې د غیب و یونکي کور چېرې دی؟>

﴿١٩﴾ سموئیل ځواب ورکړ: <زه غیب و یونکی یم، زما څخه مخکې عبادت ځای ته لاړ

شي، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډۍ وخورئ. هغه څه چې ته غواړې پوه به شي، سبا سهار به يې درته ووايم او تا به رخصت كړم. (۲۰) د هغو خرو په باره كې چې درې ورځې مخكې وركې شوې دي اندېښنه مه كوه هغه پيدا شوې دي. هغه څوك چې د اسراييلو قوم يې زيات غواړي، هغه ته او ستا د پلار كورنۍ ده.

(۲۱) شائول په ځواب كې وويل: <زه د بنيامين د قبيلې پورې تړلی يم، چې په اسراييلو كې يوه ډېره کوچنۍ قبيله ده او زما كورنۍ د بنيامين د قبيلې يوه ډېره عادي كورنۍ ده. نو ولې ماته داسې خبرې كوي؟>

(۲۲) سموئيل شائول او د هغه نوكر لويې كوتې ته دننه راوستل او هغوی ته يې د دسترخوان په سر كې ځای وركړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلمانه ناست وو. (۲۳) سموئيل اشپز ته وويل: <هغه د غوښې ټوټه چې تاته مې دركړې وه او درته ويلي مې وو چې جلا يې كېږده، هغه اوس راوړه.> (۲۴) نو اشپز ورون راوړ او د شائول په مخكې يې كېښود. سموئيل وويل: <گوره، دا هغه غوښه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ويې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس يې د رابلل شويو خلكو سره وخورې.> نو شائول په هغه ورځ د سموئيل سره ډوډۍ وخورله.

(۲۵) وروسته له دې چې هغوی د عبادت ځای څخه ښار ته راکوز شول، سموئيل په خپل بام باندې د شائول سره خبرې وکړې. (۲۶) هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموئيل شائول ته چې په بام باندې ؤ غږ وکړ: <پاڅه! زه به تا رخصت كړم.> كله چې شائول تيار شو، هغه او سموئيل سره يوځای ووتل.

سموئيل شائول د پادشاه په توگه ټاكي

(۲۷) كله چې دوی د ښار پولې ته رانېكته شول، سموئيل شائول ته وويل: <خپل نوكر ته

ووايه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي. نو کر مخکې شو او سموئیل زیاته کړه: <دلته یوه شیبه ودرېره ترڅو د خدای پیغام درته ووايم.>

۱۰ ﴿۱﴾ نو سموئیل د زیتونو د تېلو بوتل راواخیست او د شائول په سر یې تېل توی کړل، هغه یې بڼکل کړ او ویې ویل: <ته څښتن د خپل قوم اسرايیلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو پادشاهي کوي او د ټولو گېرچاپېره دښمنانو نه به یې وژغوري. دا هغه نښه ده چې ته څښتن غوره کړی یې چې د هغه د خلکو پادشاه شي: ﴿۲﴾
نن کله چې ته لاړ شي نو د بنیامین په سیمه یغني په صلح کې به د راحیل د قبر تر څنګه د دوه سړیو سره مخامخ شي. هغوی به تاته ووايي: هغه خړې چې ته د هغو د ټولو دپاره تللی وې پیدا شوي دي، اوس ستا پلار د خرو خبره پرېښي ده او ستاسو دپاره اندېښنه کوي. هغه وایي: د خپل زوی په باره کې څه وکړم؟ ﴿۳﴾ بیا به له هغه ځایه لاړ شي ترڅو هغه غټې د خپړی ونې ته چې په تابور کې دی ورسېږي. هلته به د دريو سړیو سره مخامخ شي چې خدای ته د عبادت کولو دپاره بیت ئیل ته روان دي. د یو سره به درې سپرلي، د بل سره درې ډوډی او د دریم سره به د شرابو ژی وي. ﴿۴﴾ هغوی به تاته سلام ووايي او تاته به دوه ډوډی درکړي، ته باید هغه قبولې کړې. ﴿۵﴾ وروسته له هغې به په جبعه کې د خدای د عبادت غونډی ته لاړ شي چې هلته د فلسطینیانو پوځي پوسته ده. د ښار په دروازه کې به ته د نښانو له یوې ډلې سره مخامخ شي چې د غونډی څخه راکوزېږي. نښان به په جذبې کې نبوت کوي او نور خلک به د هغوی په وړاندې رباب، چمبه او شپېلی غږوي. ﴿۶﴾ د څښتن روح به ناڅاپه په تا باندې نازل شي او ته به په گډه د نښانو سره نبوت کوي. ته به هغه شان نه یې لکه څنګه چې مخکښې وې. ﴿۷﴾ هرکله چې دې دغه نښې ولیدلې هرڅه چې ته یې ښه گڼې هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره دی. ﴿۸﴾ زما څخه مخکې جلجال ته لاړ شه. زه به درشم چې سوزېدونکې او د سلامتې نذرانې وړاندې کړم. مگر ته باید اووه ورځې هلته انتظار وباسې ترڅو زه راشم او تاته ووايم چې څه

وکړې.<

۹ خنګه چې شائول د سموئیل څخه رخصت شو، خدای د شائول شخصیت بدل کړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې. ۱۰ کله چې شائول او د هغه نوکر جبعې ته ورسېدل، شائول د نبیانو د یوې ډلې سره مخامخ شو. د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوی سره یې یوځای په نبوت پیل وکړ. ۱۱ هغو خلکو چې هغه یې له پخوا څخه پېژانده وې لیدل چې هغه نبوت کوي. یو د بل څخه یې پوښتنه وکړه: <د قیس په زوی شائول باندې څه وشول؟ آیا شائول هم د نبیانو څخه دی؟> ۱۲ د هغه ځای یو اوسېدونکي پوښتنه وکړه: <د دې نورو نبیانو په هکله څه وايئ، ستاسو په فکر د هغوی پلرونه څوک دي؟> نو دا یو متل شو: <آیا شائول هم د نبیانو څخه دی؟> ۱۳ وروسته له دې چې شائول نبوت پای ته ورساوه هغه د عبادت ځای ته وخوت.

۱۴ څه موده وروسته چې د شائول کاکا هغه او د هغه نوکر ولیدل د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <تاسو چېرې ویئ؟>

شائول ځواب ورکړ: <خړې مو لټولې خو چې کله هغه مو پیدا نه کړې، نو سموئیل ته ورغلو.>

۱۵ د شائول کاکا پوښتنه وکړه: <هغه تاسو ته څه وویل؟> ۱۶ شائول ځواب ورکړ: <سموئیل مونږ ډاډه کړو چې خړې پیدا شوې دي.> مګر شائول هغه څه چې سموئیل د ده د پادشاه کېدو په اړه ویلي وو خپل کاکا ته څه ونه ویل.

شائول د پادشاه په توګه غوره کېږي

۱۷ سموئیل د اسراییلو قوم په مصفې کې د څښتن حضور ته راغونډ کړ ۱۸ او ورته

ويي ويل: <د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ما تاسو د مصر څخه راوويستلي او تاسو مې د مصريانو او د ټولو هغو قومونو څخه وژغورلي چې په تاسو باندې يې ظلم کاوه. (١٩) مگر تاسو نن خپل خدای چې تاسو يې د ټولو مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي ياست، ردوي او ورته وايي چې مونږ ته پادشاه راکړه چې په مونږ باندې حکومت وکړي. ډېر ښه، نو اوس د خپلو قبيلو او خپلونو سره د څښتن په مخکې حاضر شئ.>

(٢٠) کله چې سموئيل د اسراييلو ټولې قبيلې د څښتن حضور ته راټولې کړې، د بنيامين قبيله يې د پچې په ذريعه غوره کړه. (٢١) بيا هغه د بنيامين قبيله د هغې د خپلونو سره وړاندې راوستله او د مطري خپل وټاکل شو. په پای کې د قيس زوی شائول غوره کړای شو، خو کله چې هغوی شائول ولټاوه هغه پيدا نه شو. (٢٢) هغوی د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا هغه سړی تر اوسه دلته راغلی دی؟>

څښتن وويل: <هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی دی.>

(٢٣) نو دوی په منډه لاړل، هغه يې راوست او څنگه چې هغه د خلکو په منځ کې ودرېد نو قد يې د يو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ. (٢٤) سموئيل ټول قوم ته وويل: <دا هغه سړی دی چې څښتن غوره کړی دی، زمونږ په منځ کې د هغه په شان هيڅوک نشته.>

خلکو چيغې کړې: <ژوندی دې وي پادشاه!>

(٢٥) سموئيل قوم ته د پادشاهۍ حقوق او فرائض بيان کړل. هغه يې په سند کې وليکل او سند يې د عبادت په ځای کې کېښود. وروسته يې هر يو خپل کور ته رخصت کړ. (٢٦) شائول هم خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ لاړ او د هغه سره ځينې زړور سړي چې خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو لاړل. (٢٧) مگر ځينو بېکاره خلکو وويل: <دغه سړی به څنگه مونږ وژغوري؟> هغوی شائول ته په سپکه سترگه وکتل او هغه ته يې سوغاتونه رانه وړل،

مگر شائول غلی پاتې شو.

شائول د یابیش بنار ازادوي

۱۱ (۱) په دې وخت کې د عمون پادشاه ناحاش روان شو او د یابیش بنار یې چې په جلعاد کې ؤ محاصره کړ. د یابیش خلکو ناحاش ته وویل: <زمونږ سره یو تړون وکړه، مونږ به تا د خپل مشر په توګه ومنو.>

(۲) ناحاش په ځواب کې وویل: <زه به تاسو سره په یو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر یو ښې سترګه وباسم ترڅو د ټولو اسراییلو دپاره د رسوایۍ سبب شي.>

(۳) د یابیش سپین ږيرو وویل: <مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراییلو ته استازي ولېږو. که چېرې هیچا مونږ ونه ژغورلو نو بیا به مونږ تاسو ته تسلیم شو.>

(۴) کله چې استازي جبعي ته ورسېدل چېرته چې شائول اوسېده، خلکو ته یې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. (۵) په دغه وخت کې شائول د خپلو غوایانو شاته د پټي څخه راغی، هغه پوښتنه وکړه: <څه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟> نو هغوی د یابیش د استازو خبره ورته بیان کړه. (۶) کله چې شائول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زیات په قهر شو. (۷) هغه یوه جوړه غوایان ووژل، هغه یې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسیله یې ټولو اسراییلو ته واستول او اخطار یې ورکړ: <هر هغه څوک چې د شائول او سموئیل پسې جګړې ته لار نه شي، نو د هغوی د غوایانو سره به همداسې عمل وشي.>

په دې وخت کې په قوم باندې د څښتن وېره پرېوته او هغوی ټول سره یوځای راغلل. (۸)

کله چې شائول هغوی په بازق کې سره راغونډ کړل، د اسراییلو د خلکو شمېر درې لکه او د یهودیانو شمېر دېرش زره تنه وو. (٩) دوی هغو استازو ته چې د یابیش څخه راغلي وو وویل: <خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا له غرمې څخه مخکې وژغورل شئ.> کله چې د یابیش خلکو پیغام تر لاسه کړ هغوی ډېر خوشاله شول. (١٠) نو عمونیانو ته یې وویل: <سبا به مونږ تاسو ته تسلیم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره یې وکړئ.>

(١١) په هماغه شپه شائول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، د سباوون په وخت کې یې د عمونیانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې یې هغوی ووژل. هغه عمونیان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه نفره هم سره یوځای پاتې نه شول.

(١٢) وروسته بیا د اسراییلو خلکو سموئیل ته وویل: <هغه خلک څوک وو چې ویل یې چې شائول باید زمونږ پادشاه نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپاریئ چې وبې وژنوا!>

(١٣) مگر شائول وویل: <نن به هیڅوک نه وژل کېږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسراییل ژغورلي دي.> (١٤) نو سموئیل خلکو ته وویل: <راشئ چې ټول جلدجال ته لاړ شو او یو ځل بیا شائول د خپل پادشاه په توګه اعلان کړو.> (١٥) بیا ټول قوم جلدجال ته لاړ او د څښتن په حضور کې یې شائول د خپل پادشاه په توګه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی څښتن ته د سولې نذرانې قرباني کړې او شائول او د اسراییلو ټولو خلکو یو لوی جشن ونيوه.

د سموئیل د خدای په امانی خبرې

۱۲ ﴿۱﴾ سموئیل ټولو اسراییلو ته وویل: <هرڅه چې تاسو زما څخه وغوښتل ما هغه

سرتو ورسول او تاسو ته مې یو پادشاه وټاکه. ﴿۲﴾ تاسو اوس د خپل مشر په توګه یو پادشاه لرئ. زه زور او سپین بری شوی یم او دا دی زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. ﴿۳﴾ زه حاضر یم، که چېرې ما کوم غلط کار کړی وي ماته د څښتن او د هغه غوره شوي پادشاه په مخ کې دا حقیقت ووايي. آیا ما د چا څخه غویي یا خر اخیستی دی؟ آیا ما له چا سره ټګي کړې ده یا په چا باندې مې ظلم کړی دی؟ آیا ما د چا څخه رشوت اخیستی دی؟ که چېرې ما داسې کوم کار کړی وي، نو څه چې ما اخیستی وي هغه به بېرته ورکړم.>

﴿۴﴾ قوم ځواب ورکړ: <نه! تا نه زموږ سره ټګي کړې ده او نه دې په موږ باندې ظلم کړی دی. د هیچا څخه دې څه نه دي اخیستي.>

﴿۵﴾ سموئیل ځواب ورکړ: <څښتن او د هغه ټاکل شوی پادشاه نن شاهدان دي چې تاسو خلک پوه شوی چې زه په بشپړه توګه بې گناه یم.>
<هغوی ځواب ورکړ: <هو، څښتن زموږ شاهد دی.>

﴿۶﴾ سموئیل زیاته کړه: <دا څښتن و چې موسی^۱ او هارون یې وټاکل او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل. ﴿۷﴾ اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خدای په وړاندې د شواهدو سره حاضر کړم او تاسو ته هغه بښګڼې در په یاد کړم چې خدای د ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو دپاره کړې دي. ﴿۸﴾ کله چې یعقوب او د هغه کورنی مصر ته لاړل او مصریانو په هغو باندې ظلم کاوه، ستاسو نیکونو د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ. نو هغه موسی^۱ او هارون ورواستول او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل او هغوی یې په دې خاوره کې ځای په ځای کړل. ﴿۹﴾ مګر خلکو خپل څښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی فلسطینیانو، د موآب پادشاه او د حاصور د ښار د لښکر

قوماندان سيسرا ته په لاس ورکړل او هغوی ورسره جنگ وکړ. (۱۰) نو هغوی د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ او وېي ويل: مونږ گناه کړې ده ځکه چې ای څښتنه، ستا څخه مونږ مخ اړولی دی او د بل او عشتاروت د بتانو عبادت مو کړی دی. مونږ د خپلو دښمنانو څخه وژغوره نو مونږ به ستا عبادت وکړو! (۱۱) بیا څښتن جدعون، باراق، یفتاح او په آخره کې یې زه راواستولم. تاسو یې د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه وژغورلئ ترڅو په امن کې واوسېږئ. (۱۲) خو کله چې تاسو ولیدل چې د عمون پادشاه ناحاش په تاسو باندې حمله کوي، تاسو ماته وویل: مونږ پادشاه غواړو چې په مونږ باندې حکومت وکړي. که څه هم څښتن ستاسو پادشاه و خو هغه مو رد کړ.

(۱۳) اوس دا دی هغه پادشاه چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی مو دی. وگورئ، څښتن تاسو ته پادشاه ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې حکومت وکړي. (۱۴) که چېرې د خپل څښتن خدای درناوی وکړئ، د هغه خدمت وکړئ، هغه ته غوږ ونیسئ او د هغه حکمونو ته غاړه کېږدئ او که چېرې تاسو او ستاسو پادشاه د هغه پیروي وکړئ نو ستاسو هرڅه به ښه وي. (۱۵) مگر که تاسو څښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د حکمونو څخه سرغړونه وکړئ هغه به ستاسو او ستاسو د پادشاه په ضد شي. (۱۶) نو اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. تاسو به د څښتن هغه لوی کار ووينئ چې ستاسو په مخ کې به یې وکړي. (۱۷) تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران کې چې د غنمو د لو وخت دی باران نه ورېږي. زه به دعا وکړم چې څښتن تندر او باران راولېږي. څه وخت چې داسې وشي تاسو به پوه شئ چې د پادشاه په غوښتنلو سره مو د څښتن په وړاندې لویه گناه کړې ده. <

(۱۸) بیا سموئیل دعا وکړه او په هماغه ورځ څښتن تندر او باران راولېږه. نو ټول قوم د څښتن او سموئیل څخه ډېر ووېرېد (۱۹) او هغوی سموئیل ته وویل: >ښاغلیه! مهرباني وکړه زمونږ په خاطر خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې مونږ مړه نه شو. اوس مونږ پوه شو چې مونږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پادشاه په غوښتنلو سره بله گناه هم

وکره.<

٢٠) سموئیل خُواب ورکړ: >مه وپرېږئ. که څه هم تاسو ډېر بد کار کړی دی، خو د خښتن څخه مخ مه اړوئ، بلکه د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. (٢١) په خوشې بتانو پسې مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه بې فايدي دي. (٢٢) خښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل قوم پرېږدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل خاص قوم جوړ کړي. (٢٣) باقي پاتې شوه زما خبره، خښتن دې داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم بلکه زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښایم. (٢٤) یوازي د خښتن څخه ووپرېږئ او په وفاداری سره د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په باره کې فکر وکړئ چې ستاسو دپاره یې کړي دي. (٢٥) مگر که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ تاسو به د خپل پادشاه سره له منځه لاړ شئ.<

سموئیل شائول ملامتوي

١٣ (١) شائول دېرش کلن ؤ چې پادشاه شو او دوه څلوېښت کاله یې په اسراییلو پادشاهي وکړه.

(٢) شائول د اسراییلو څخه درې زره نفره غوره کړل چې دوه زره نفره د هغه سره په مخماس او د بیت ئیل په غرنۍ سیمه کې وو او زر نفره د هغه د زوی یوناتان سره په جبعه کې وو کومه چې د بنیامین په سیمه کې ده. پاتې نفر یې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل.

(٣) یوناتان په جبع کې د فلسطینیانو په پوسته باندې حمله وکړه او له منځه یې یووړه. فلسطینیانو دا خبره واورېدله. بیا شائول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنې په

غږولو سره عبرانيان جنگ ته راوغواړي. (٤) ټول اسراييليان خبر شول چې شائول د فلسطينيانو پوسته له منځه يووړه او فلسطينيانو د اسراييلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراييلو قوم راوغوښتل شو چې په جلجال کې د شائول سره يوځای شي. (٥) فلسطينيان سره راغونډ شول چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنگي گاډی، شپږ زره د اس سپاره او د درياب د غاړې د شگو په شان زيات پياده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې يې چې د بيت آون په ختيځ کې پروت دی خېمې ودرولې. (٦) د اسراييلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبايلو. ځينې اسراييليان په سمخو، ونو بوټو، د گټونو په منځ کې، په کندو او يا په شاه گانو کې پټ شول. (٧) نور د اردن د سيند څخه د جاد او جلعاد سيمو ته پورې وتل.

شائول په جلجال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو له وېرې څخه لږزېدل. (٨) شائول اووه ورځې د سموئيل انتظار وکړ، لکه څنگه چې سموئيل ورته ويلي وو. مگر سموئيل جلجال ته رانغی او خلک د شائول څخه هرې خواته خپاره کېدل. (٩) په دې خاطر شائول وويل: <سوزېدونکې نذرانه او د سولې نذرانې راته راوړئ> او شائول سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړه. (١٠) څنگه چې هغه د سوزېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزگار شو، سموئيل راوړسېد او شائول د هغه د هرکلي دپاره لاړ. (١١) سموئيل پوښتنه وکړه: <څه دې وکړل؟>

شائول په ځواب کې وويل: <خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلې. برسېره پر دې، فلسطينيان په مخماس کې سره راغونډېدل. (١٢) نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطينيان دلته په جلجال کې پر ما حمله وکړي. څنگه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وگاڼه چې سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړم.>

(١٣) سموئيل ځواب ورکړ: <تا احمقانه کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په

خای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پادشاهي وکړي. (۱۴) مگر اوس به ستا پادشاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خونې یو سړی پیدا کړی دی چې د هغه په قوم باندې پادشاه شي. <

(۱۵) سموئیل جلجال پرېښود او په خپله لاره لاړ. شائول لاړ چې د خپلو عسکرو سره یوځای شي نو پاتې خلک د هغه پسې لاړل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنیامین په سیمه کې ده لاړل. شائول خپل لښکر وشماره، د هغو شمېر شپږسوه تنه وو.

بې وسلې اسراییل

(۱۶) شائول، د هغه زوی یوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو په جبع کې چې د بنیامین په سیمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطینیانو په مخماس کې خپمې ودرولې وې. (۱۷) یرغل کوونکي د فلسطینیانو د خپمو څخه په دريو ډلو کې راووتل، یوه ډله د عفري خواته چې د شوعال په سیمه کې ده لاړه. (۱۸) دوهمه ډله د بیت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډیو سلسلې ته لاړه چې ورڅخه د صبوئیم دره او دښته ښکاره کېږي.

(۱۹) په هغو ورځو کې په اسراییلو کې آهنگر نه ؤ، ځکه چې فلسطینیانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانیان د تورو او نېزو د جوړولو څخه منع کړي. (۲۰) (ټول اسراییلیان به فلسطیني آهنگرانو ته تلل چې خپلې یوې، تېرونه او رمبي تیرې کړي. (۲۱) د ښاخی، تېر او د چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د یو مثقال دوه په دريو برخو وه او د یوې او رمبي د تېره کولو اجوره دوه برابره وه.)

(۲۲) په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شائول او د هغه زوی یوناتان څخه هیڅ

اسراييلي عسکر توره يا نېزه نه درلودله.

۲۳) فلسطينيانو د خپلو عسکرو يوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله کوي

۱۴) يوه ورځ يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې وويل: <راځه چې د فلسطينيانو پوستې ته چې هغه بلې غاړې ته پرته ده ورشو. > مگر خپل پلار شاتول يې خبر نه کړ. ۲) شاتول په مغرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعې څخه دومره لږې نه وه خپمه درولې وه. نژدې شپږسوه نفره د هغه سره وو. ۳) (د هغوی په منځ کې اخيا کاهن هم ؤ، چې مقدس پېشبند يې اغوستی ؤ. هغه د ايخابود د ورور اخيطوب زوی ؤ. اخيطوب د فينحاس زوی او د عيالي لمسی ؤ، هغه عيالي چې په شيلوه کې د څښتن کاهن ؤ.) خلک خبر نه وو چې يوناتان تللی دی.

۴) د غاښي په هره خوا باندې چې يوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطينيانو پوستې ته ور تېر شي دوه لوړ او ښويه گټونه وو چې يو يې د بوصيص او بل يې د سنه په نوم يادېده. ۵) يوه د غاښي شمال خواته وه چې مخماس ته نژدې وه او بله يې د جنوب خواته وه چې جبع ته نژدې وه.

۶) يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې وويل: <راځه چې د دغو کافرو فلسطينيانو کمپ ته ورواوړو، کېدای شي چې څښتن زمونږ سره مرسته وکړي. که چېرې څښتن داسې وکړي، هيڅ شی د هغه مخه نه شي نيولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ وي.>

٧ د هغه وسله وړونکي وويل: <هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومي ستا سره يم.> ٨ يوناتان وويل: <واوره! مونږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښايو. ٩ که چېرې دوی مونږ ته ووايي: ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو مونږ به په خپل ځای باندې ودرېږو او هغوی ته به نه ورځو. ١٠ خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ خواته راشئ نو مونږ به وروخېږو. ځکه چې دا به زمونږ دپاره يوه نښه وي چې څښتن هغوی مونږ ته راتسليم کړي دي.>

١١ نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطينيانو پوستې ته وربنکاره کړل. فلسطينيانو وويل: <وگورئ! ځينې عبرانيان د هغو سوريو څخه راوړي په کومو کې چې پټ شوي وو.> ١٢ بيا هغوی يوناتان او هغه ځوان ته نارې کړې او ويې ويل: <دلته راوخېږئ! مونږ به تاسې ته څه دروښايو!>

يوناتان هغه ځوان ته چې وسلې يې وړلې وويل: <ما پسې راځه، فلسطينيان څښتن اسراييلو ته په لاس ورکړي دي.> ١٣ يوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وړونکی ورپسې ؤ. يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وړونکي هغوی ووژل. ١٤ په دې اولنی حمله کې يوناتان او د هغه وسله وړونکي شل نفره په نژدې يو جريب ځمکه کې ووژل. ١٥ نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، ميدان، پوستو او يا د حمله کوونکو په منځ کې وو وېره راپيدا شوه او ځمکه ولرژېدل. هلته يوه لويه وارخطايي وه.

اسراييليان فلسطينيانو ته ماتې ورکوي

١٦ د شائول پيره دارانو چې د بنيامين د سيمي په جبعه کې وو وليدل چې فلسطينيان خپاره شول او اخوا او دېخوا يې منډې وهلې. ١٧ نو شائول خپلو نفرو ته وويل:

<خو اکونه راغونډ کړی او وگورئ چې څوک غیر حاضر دي.> کله چې هغوی دا کار وکړ، نو یوناتان او د هغه وسلې وړونکی ځوان عسکر حاضر نه وو.

١٨ شائول اخیا ته وویل: <د خدای د لوظ صندوق راوړه.> (په هغه وخت کې هغه صندوق د اسراییلو سره ؤ.) ١٩ په داسې حال کې چې شائول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطینیانو په کمپ کې گډوډي مخ په زیاتېدو شوه، نو شائول هغه ته وویل: <اوس صبر وکړه!> ٢٠ هغه وخت شائول او د هغه ټول خلک سره راغونډ شول او د فلسطینیانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی ولیدل چې فلسطینیان په وارخطایی سره یو او بل وژني. ٢١ یو شمېر عبرانیان چې مخکې د فلسطینیانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو هم بېرته راستانه شول او د شائول او یوناتان سره یوځای شول. ٢٢ نورو چې خپل ځانونه یې د افرایم په غونډیو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطینیان د تېبنتي په حال کې دي نو هغوی هم په تعقیبولو کې یوځای شول. ٢٣ نو جنگ د بیت آون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ څښتن اسراییل وژغورل.

یوناتان شات خوري

٢٤ په هغه ورځ اسرایلیان په مصیبت کې ؤ، ځکه چې شائول قوم ته قسم ورکړ، ویي ویل: <د ماښام د رارسېدو پورې زه غواړم چې د فلسطینیانو څخه غچ واخلم. نو لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې نه مخکې ډوډی خوري.> نو هیچا ډوډی ونه خوړله. ٢٥ ټول عسکر ځنگلي سیمې ته راوړسېدل او وې لیدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. ٢٦ کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ویي لیدل چې شات څخپري مگر هیچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شائول له لعنت څخه وېرېدل. ٢٧ مگر یوناتان واورېدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی ؤ، نو د خپلې امسا څوکه یې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گبین کې یې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخورل او

په سترگو يې رڼايي شوه. (۲۸) د عسکرو څخه يو تن هغه ته وويل: <ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ ويې ويل: لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ډوډۍ وخورې! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.>

(۲۹) يوناتان ځواب ورکړ: <زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړې دي! وگورئ زه خپل ځان څومره بڼه احساسوم، ځکه چې ما يو څه شات وخورل! (۳۰) څومره به بڼه وای، که چېرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور فلسطينيان به هغوی وژلي وای!>

(۳۱) په هغه ورځ اسراييلو د مخماس څخه تر ايالون پورې فلسطينيان ووژل او هغوی ډېر ستړي شول. (۳۲) هغوی د غنيمت په مال باندې حمله وکړه. پسونه، غوايان او خوسي چې يې نيول، په هماغه ځای باندې يې حلالول او هغه يې د وينو سره خوړل. (۳۳) چا شاول ته خبر ورکړ: <گورئ! خلک د خښتن په مقابل کې گناه کوي ځکه چې هغوی غوښه د وينو سره خوري.>

هغه ځواب ورکړ: <تاسو خيانت وکړ. يوه غټه تېره په دې ځای کې زما خواته راوړغړوئ.> (۳۴) په دې وخت کې هغه وويل: <ورشئ خلکو ته ووايئ: هر يو دې دلته خپل پسه او غویي راولي، حلال دې کړي او ودې خوري. د خښتن په مقابل کې گناه مه کوئ او غوښه د وينې سره مه خورئ.> نو په هغه شپه هر يو خپل څاروی راوست او هلته يې حلال کړ. (۳۵) شاول د خښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ، دا اول ځل ؤ چې هغه دا کار وکړ.

(۳۶) شاول خپلو خلکو ته وويل: <راځئ چې کوز شو، د شپې له خوا په فلسطينيانو باندې حمله وکړو، د سهار تر رڼايي پورې هغوی لوټ کړو او هيڅوک هم ژوندي پرېږدو.>

هغوی ځواب ورکړ: <څه چې تاته تر ټولو بڼه ښکاري هماغه وکړه.>

مگر کاهن وویل: <راشئ چې اول د خدای سره مشوره وکړو.>

۳۷ نو شائول د خدای څخه پوښتنه وکړه: <آیا زه په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ آیا مونږ به په هغوی باندې بریالي کړې؟> مگر په هغه ورځ خدای ځواب ورنه کړ. ۳۸ له دې کبله شائول د قوم مشرانو ته وویل: <دلته راشئ او معلومه کړئ چې نن څه گناه شوې ده. ۳۹ زه د ژوندي څښتن په نامه چې اسراییل ژغوري قسم خورم چې گناهکار به ووژلی شي که هغه زما زوی یوناتان هم وي.> مگر هیچا څه ونه ویل. ۴۰ بیا شائول هغوی ته وویل: <تاسو ټول هلته ودرېږئ او یوناتان او زه به دلته ودرېږو.>

هغوی ځواب ورکړ: <څه چې تاته تر ټولو بڼه ښکاري هماغه وکړه.>

۴۱ شائول د اسراییلو څښتن خدای ته دعا وکړه وویل: <ای څښتنه، ولې دې نن ماته ځواب رانکړ؟ ای د اسراییلو څښتن خدایه، ماته د سپېڅلو تیرو په وسیله ځواب راکړه. که چېرې گناه د یوناتان یا زما وي د اوریم په وسیله ځواب راکړه، مگر که گناه ستا په قوم اسراییلو کې وي د تمیم په وسیله ځواب راکړه.> په ځواب کې یوناتان او شائول ته اشاره وشوه او قوم بې گناه و. ۴۲ نو شائول وویل: <زما او زما د زوی یوناتان ترمنځ پچه واچوئ.> پچه د یوناتان په نامه وختله. ۴۳ بیا شائول یوناتان ته وویل: <ماته ووايه چې څه دې کړي دي.>

نو یوناتان هغه ته ځواب ورکړ: <د خپلې امسا په څوکه مې یوازې لږ څه شات وڅکل. که زما دا کار گناه وي، زه مرگ ته چمتو یم.>

۴۴ شائول هغه ته وویل: <خدای دې ما ووژني، که چېرې ته ونه وژل شي.>

٤٥) مگر خلکو شائول ته وويل: <آيا يوناتان چې د اسراييلو دپاره يې دا لوی بری گټلی دی باید ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي څښتن په نامه قسم خورو چې د هغه د سر يو وينسته به هم کم نه شي. ځکه چې نن ورځ هغه دا کار د خدای په مرسته کړی دی. > نو قوم يوناتان د مرگ څخه خلاص کړ. (٤٤) له هغې وروسته شائول د فلسطينيانو تعقيبول بس کړل او فلسطينيان بېرته خپلې سيمې ته لاړل.

د شائول پادشاهي او کورنی

٤٧) وروسته له دې چې شائول د اسراييلو پادشاهي ټينگه کړه، هغه د خپلو شاوخوا دښمنانو يعنې د موآبيانو، عمونيانو، ادوميانو، فلسطينيانو او د صوبه د پادشاهانو سره جنگ وکړ. په هر ځای کې يې چې جنگ کاوه هغه به بريالی ؤ. (٤٨) هغه په مېرانه جنگ کاوه او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه او اسراييليان يې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چا چې هغوی لوټ کړي وو.

٤٩) د شائول زامن يوناتان، يشوي او ملکيشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم ميراب او د کشرې نوم يې ميکال ؤ. (٥٠) د شائول د ښځې نوم اخينوعم ؤ چې د اخيمعص لور وه. د شائول د لښکرو د قوماندان نوم ابنير ؤ چې د نير زوی ؤ. نير د شائول تره ؤ. (٥١) د شائول پلار قيس او د ابنير پلار نير د ابي ئيل زامن وو.

٥٢) تر هغې پورې چې شائول ژوندی ؤ هغه د فلسطينيانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه يو قوي يا زړور سړی وليده هغه به يې د خپلو لښکرو په لست کې نيوه.

د عماليقيانو سره جگړه

۱۵ ﴿۱﴾ سموئیل شائلول ته وویل: <زه څښتن راولپرلم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراييلو باندې پادشاه شي. نو اوس د څښتن پيغام ته غور ونيسه. ﴿۲﴾ مطلق قادر څښتن داسې وايي: زه به عماليقيانو ته د هغه کار سزا ورکړم، کوم چې دوی پخوا د اسراييلو سره کړی و. ځکه په هغه وخت کې چې اسراييليان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره يې نيولې وه. ﴿۳﴾ اوس لاړ شه په عماليقيانو باندې حمله وکړه او هرڅه چې د دوی سره دي هغه ټول په بشپړه توگه له منځه يوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوزوي. يو شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي، بڼځي، ماشومان او تي رودونکي ماشومان، غوايان، پسونه، اوبنان او خره يې ووژنه.>

﴿۴﴾ شائلول خپل ځواکونه سره راغونډ کړل او په طلايم کې يې د هغوی څخه ليدنه وکړه. په هغو کې د اسراييلو څخه دوه لکه او د يهودا څخه لس زره پياده عسکر وو. ﴿۵﴾ بيا هغه د خپلو عسکرو سره د عماليق ښار ته ورغی او په يو وچ خوړ کې يې کمين ونيوه. ﴿۶﴾ بيا شائلول قينيانو ته اخطار ورکړ: <د عماليقيانو څخه لېرې شی ترڅو تاسو له هغوی سره يوځای له منځه يونسئ. ځکه کله چې اسراييليان له مصر څخه راوتل تاسو په هغوی باندې مهرباني او ښه سلوک کاوه.> نو قينيان له عماليقيانو څخه لېرې شول.

﴿۷﴾ شائلول د حويله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختيځ کې دی جنگ وکړ او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه. ﴿۸﴾ هغه د عماليق پادشاه اجاج ژوندی ونيوه او ټول خلک يې ووژل. ﴿۹﴾ مگر شائلول او د هغه نفرو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی ښه پسونه، غوايان، ښه خوسي، وري يا نور هغه څه چې ښه وو هغه يې ونه وژل. دوی يوازې هغه څاروي ووژل چې کمزوري يا بې ارزښته وو.

څښتن شائلول ردوي

۱۰) څښتن سموئيل ته داسې وفرمايل: ۱۱) <زه پښېمان يم چې شائول مې پادشاه كړ. هغه زما څخه گرځېدلى دى او زما د حكمونو څخه يې سرغړونه وكړه.> سموئيل په قهر شو او ټوله شپه يې څښتن ته زاري وكړه. ۱۲) سموئيل سهار وختي راپاڅېد او لاړ چې د شائول سره ملاقات وكړي. مگر هغه خبر شو چې شائول د كرمل ښار ته تللى دى، د خپل ځان د عزت په خاطر يې يو يادگار يې څلى جوړ كړى دى او جلجال ته تللى دى. ۱۳) كله چې سموئيل شائول پيدا كړ، شائول هغه ته وويل: <اى سموئيله! څښتن دې تاته برکت دركړي. وگوره، ما د څښتن حكم سرته ورساوه.>

۱۴) سموئيل پوښتنه وكړه: <نو بيا ولې زه د غوايانو او پسونو رماڼې اورم؟>

۱۵) شائول ځواب وركړ: <زما عسكرو دا د عماليقيانو څخه راوستي دي، هغوى ډېر ښه پسونه او غوايان ساتلي دي چې ستا د څښتن خداى لپاره يې قرباني كړي. پاتې مو په بشپړه توگه له منځه وړي دي.>

۱۶) سموئيل شائول ته وويل: <غلى شه! غوږ ونيسه ترڅو د څښتن خبره چې تېره شپه يې ماته كړې وه درته ووايم.>

شائول ځواب وركړ: <ووايه.>

۱۷) سموئيل وويل: <كه څه هم ته خپل ځان لوى نه گڼې، ته د اسراييلو د قبيلو مشر يې. څښتن ته غوره كړې چې د اسراييلو پادشاه شي ۱۸) او ته يې د يوې وظيفې دپاره ولېرلې ويې ويل: دا گناهكاره قوم عماليقيان په بشپړه توگه له منځه يوسه، د هغوى سره جنگ وكړه تر هغې پورې چې دوى ټول ووژل شي. ۱۹) نو بيا ولې تا د څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنيمت باندي حمله وكړه؟ ولې هغه څه چې د څښتن په نظر كې بد وو هغه دې وكړل؟>

٢٠) شائل وويل: <مگر ما د خښتن خبره منلې ده، زه په هغې وظيفې باندې لارم چې خښتن ماته راسپارلې وه. ما عماليقيان په بشپړه توگه له منځه يوړل او د هغوی پادشاه اجاج مې راوست. ٢١) عسکرو د غنيمت څخه پسونه او غوايان واخيستل، يعنې ترټولو ښه حيوانات چې خدای ته وقف شوي وو ترڅو هغه په جلال کې ستا خښتن خدای ته قرباني کړي.>

٢٢) سموئيل وويل: <آيا خښتن هم دومره په سوزېدونکو نذرانو او قربانيو باندې خوشالېږي لکه څنگه چې د اطاعت په کولو باندې؟ گوره! هغه ته اطاعت کول د قرباني څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل کول د پسونو د وازگې د قرباني څخه ښه دي. ٢٣) ځکه د هغه په مقابل کې ياغي توب لکه د فال کتلو په شان بد عمل دی او غرور د بت پرستۍ په شان يوه گناه ده. په دې سبب چې تا د خښتن حکم رد کړی دی نو ته يې د پادشاه په توگه رد کړی يې.>

٢٤) شائل ځواب ورکړ: <هو، ما گناه کړې ده. ما د خښتن د حکم او ستا د لارښودنې څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو نفرو څخه ووپرېدم او څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل. ٢٥) مگر اوس تاته سوال کوم چې زما گناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه، ترڅو د خښتن عبادت وکړم.>

٢٦) سموئيل ځواب ورکړ: <زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د خښتن حکم نه دی منلی او هغه ته د اسرايلو د پادشاهۍ څخه رد کړی يې.>

٢٧) څنگه چې سموئيل وگرځېده چې لار شي، شائل د هغه د چينې څنډه ونيوله او هغه خپرې شوه. ٢٨) سموئيل هغه ته وويل: <نن ورځ خښتن ستا څخه د اسرايلو پادشاهي واخيسته او هغه يې بل چاته ورکړه چې هغه د ستا څخه ښه دی. ٢٩) د اسرايلو خدای چې لوی او ابدي دی هغه دروغ نه وايي يا خپله اراده نه بدلوي. هغه انسان نه دی چې

خپله اراده بدله کړي.<

٣٠ شائول بيا زاري کوله ويل يې: <سمه ده، ما گناه کړې ده. خو زما د قوم د سپين ږيرو

او اسراييليانو په مخکې زما عزت وکړه، بېرته زما سره لاړ شه چې ستا د خښتن خدای عبادت وکړم.> ٣١ نو سموئيل بېرته د شائول سره لاړ او شائول د خښتن عبادت وکړ.

٣٢ سموئيل وويل: <د عماليقيانو پادشاه اجاج ماته راولئ.> اجاج په ډاډه زړه هغه ته ورغی، فکر يې کاوه چې په يقين سره د مرگ خطر تېر شوی دی. ٣٣ مگر سموئيل وويل: <لکه څنگه چې ستا تورې ډېرې ښخې بې اولاده کړې دي نو همدارنگه ستا مور به هم بې اولاده شي.> او سموئيل اجاج په جلجال کې د خښتن په مخکې ټوټې ټوټې کړ.

٣٤ بيا سموئيل رامې ته لاړ او شائول خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ ورستون شو. ٣٥ تر هغې پورې چې سموئيل ژوندی ؤ هغه بيا هيڅکله شائول ونه لیده. مگر سموئيل د شائول دپاره وير کاوه. خښتن په دې باندې پښېمانه شو چې شائول يې په اسراييلو باندې پادشاه کړی ؤ.

سموئيل داود د پادشاه په توگه غوره کوي

١٤ ١ يوه ورځ خښتن سموئيل ته وويل: <ترڅو پورې به ته د شائول دپاره وير کوي؟ هغه مې په اسراييلو باندې د پادشاه په توگه رد کړی دی. يو ښکر راواخله، د زيتون د تېلو څخه يې ډک کړه او په بيت لحم کې د يسي کور ته ورشه، ځکه چې د هغه د زامنو څخه مې يو تن غوره کړی دی چې پادشاه شي.>

٢ مگر سموئيل پوښتنه وکړه: <زه څنگه لاړ شم؟> که شائول په دې هکله څه واورې ما

به ووژني.<

څښتن ځواب ورکړ: <يوه خوسې درسره واخله او ووايه: زه د دې دپاره راغلی يم چې د څښتن دپاره قرباني وړاندې کړم. (۳) يسي ته بلنه ورکړه چې قرباني ته راشي، زه به دروښايم چې ته به څه کوي. هغه څوک چې زه يې درته ښايم زما دپاره به يې سر په تپلو غوړ کړي.<

(۴) هغه څه چې څښتن سموئيل ته ويلي وو هغه هماغسې وکړل. کله چې هغه بيت لحم ته ورسېد، د ښار سپين بيري د وېرې او لړزې سره د هغه ملاقات ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: <خيريت خو دی؟ په څه خاطر راغلی يې؟>

(۵) هغه ځواب ورکړ: <هو، زه راغلی يم چې څښتن ته قرباني وړاندې کړم، اودس وکړئ او زما سره راشئ.> هغه د اودس په کولو کې د يسي او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته يې هم په قرباني کې بلنه ورکړه.

(۶) کله چې دوی راغلل، سموئيل د يسي زوی الياب وليد او د خپل ځان سره يې وويل: <هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور کې ولاړ دی په يقين سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.> (۷) مگر څښتن هغه ته وويل: <د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر ته گوري مگر زه زړه ته گورم.>

(۸) بيا يسي خپل زوی ايناداب راوغوښت چې د سموئيل په مخکې تېر شي. مگر سموئيل وويل: <نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.> (۹) يسي بيا شمه راوغوښت چې د سموئيل په مخکې تېر شي، مگر هغه وويل: <څښتن دا هم نه دی غوره کړی.> (۱۰) په دې ډول د يسي اووه زامن د سموئيل په مخ کې تېر شول، مگر سموئيل هغه ته وويل:

<څښتن د دوی څخه یو هم نه دی غوره کړی.> (۱۱) بیا سموئیل د یسی څخه پوښتنه وکړه: <آیا نور زامن لري؟>

یسی ځواب ورکړ: <کشر لا تر اوسه پاتې دی مگر هغه پسونه څروي.>

سموئیل وویل: <هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي مونږ به نه کښېښو.> (۱۲) نو یسی هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښایسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې یې درلودلې. څښتن سموئیل ته وویل: <هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!> (۱۳) سموئیل د زیتون د تېلو ښکر راواخیست او د هغه سر یې د خپلو ورونو په مخ کې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود باندې نازل شو. وروسته له هغې سموئیل رامې ته ستون شو.

داود د شائل په دربار کې

(۱۴) د څښتن روح د شائل څخه لېرې شو او د هغه په ځای بده ارواح د هغه د ځورلو دپاره د څښتن له خوا په هغه باندې نازل شوه. (۱۵) د شائل خدمتگارانو هغه ته وویل: <وگوره، د خدای له خوا بده ارواح تا ځوروي.> (۱۶) نو باداره! مونږ ته حکم وکړه، مونږ به داسې یو سړی ولټوو چې د رباب په غږولو باندې ښه پوهیږي. نو کله چې بده ارواح په تا باندې راشي هغه سړی به رباب وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.>

(۱۷) شائل ومنله او وېي ویل: <زما دپاره داسې یو سړی راپیدا کړئ چې ښه ساز غږوونکی وي او ماته یې راولی.>

(۱۸) یو خدمتگار ځواب ورکړ: <ما د یسی یو زوی چې د بیت لحم څخه دی لیدلی دی چې هغه د موسیقۍ په غږولو باندې ښه پوهیږي. هغه زړور، ښکلې او هوښیار سړی او

همدارنگه يو قوي عسکر دی. ښه صفت د هغه دا دی چې څښتن د هغه سره دی. <

١٩ نو شائول يسي ته استازي واستول چې ورته ووايي: <خپل زوی داود چې د پسونو ساتنه کوي ماته راولېږه. > ٢٠ يسي داود د يو سپرلي، يو خر چې په ډوډيو باندې بار ؤ او د شرابو څخه ډک ژي سره يوځای شائول ته واستاوه. ٢١ داود شائول ته راغی او د هغه خدمت يې شروع کړ. په شائول باندې هغه ډېر گران ؤ او هغه يې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. ٢٢ نو شائول يسي ته پيغام واستاوه: <داود مې ډېر خوښيږي پرېږده چې هغه زما خدمت وکړي. > ٢٣ هرکله چې به بده ارواح د خدای له خوا په شائول باندې راتله، داود به رباب واخيست او غږاوه به يې. نو په شائول باندې به ارام راته، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به بده ارواح لېرې کېده.

جلیات اسراييلو ته د مقابلي بلنه ورکوي

١٧ ١ فلسطینانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د يهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزيقې ترمنځ يې په افس دمیم کې خېمې ودرولې. ٢ شائول او اسراييليان سره راغونډ شول، د ايله په دره کې يې خېمې ودرولې او د فلسطینانو په مقابل کې يې خپلې جنگي کړنې جوړې کړې. ٣ په يوه غونډۍ باندې فلسطینيان او په بله غونډۍ باندې اسراييليان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

٤ د جت د ښار څخه يو اتل چې جلیات نومېده د فلسطینانو د کمپ څخه د اسراييليانو د مقابلي دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره ؤ. ٥ هغه برنجي زغرې اغوستې وې چې اووه پنځوس کيلوگرامه وزن يې درلود او برنجي خولۍ يې په سر وه. ٦ د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسيله خوندي وې او د ولو په منځ يې برنجي توره ځوړنده وه. ٧ د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د ميلې په شان پڼده وه او د هغې څوکه چې د اوسپنې وه اووه

کیلوگرامه وزن درلود. یو عسکر د ده په مخکې روان ؤ او د هغه سپر یې یووړ. (۸)
 جلیات ودرېد او په اسراییلو باندې یې غږ وکړ ویې ویل: <تاسو دلته څه کوئ؟ ولې د
 جگړې دپاره په قطار ولاړ یاست؟ زه فلسطینی یم او تاسو د شائول غلامان یاست! د خپلو
 نفرو څخه یو تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما سره وجنګیږي. (۹) که چېرې هغه
 وکولی شي چې زما سره وجنګیږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. مګر که
 چېرې زه په هغه باندې غالب شوم او هغه ووژنم نو تاسو به زمونږ غلامان شئ او زمونږ
 خدمت به کوئ. (۱۰) نن زه اسراییلیان جگړې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې یو نفر
 غوره کړئ چې زما سره جگړه وکړي!> (۱۱) کله چې شائول او د اسراییلو لښکر د جلیات
 دا خبرې واورېدلې هغوی یې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شائول د اردو په قرارگاه کې

(۱۲) داود د یهودا د بیت لحم د افراټي یسې زوی ؤ. یسې اته زامن درلودل او هغه د شائول
 د پادشاهی په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. (۱۳) د هغه درې مشران زامن د شائول سره
 جنګ ته تللي ؤ، مشر یې الیاب، بل یې ایبناداب او دریم یې شمه ؤ. (۱۴) داود د یسې په
 زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران وروڼه یې د شائول سره پاتې کېدل. (۱۵) خو
 کله کله به داود د شائول څخه بیت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي.

(۱۶) تر څلوېښت ورځو پورې به جلیات هر سهار او ماښام مخکې کېده او خپله بلنه به
 یې ورکوله.

(۱۷) یوه ورځ یسې داود ته وویل: <لس کیلوگرامه نینې شوې غلې دانې او لس ډوډۍ
 واخله او په بېره یې خپلو وروڼو ته د شائول قرارگاه ته یوسه. (۱۸) لس کلچې پنیر د
 هغوی قوماندان ته یوسه، وګوره چې ستا وروڼه څنګه دي او بېرته د هغوی څخه یوه نښه

راوړه. < ١٩ > شائول د خپلو ټولو عسکرو سره او هم د داود ورونه د ايله په دره کې وو او د فلسطينيانو سره جنگېدل. < ٢٠ > داود سهار وختي پاڅېد او يو نفر يې د پسونو د ساتنې دپاره د مسئول په توگه پرېښود. داود ډوډۍ واخيسته او څنگه چې يسي هغه ته ويلي وو هغه لاړ. دى هغه وخت قرارگاه ته ورسېد چې اسراييل خپلې جنگي کړنې ته وتل او د جگړې نارې يې وهلې. < ٢١ > د اسراييليانو او فلسطينيانو لښکرې د جگړې دپاره يو بل ته مخامخ ځای په ځای شوې. < ٢٢ > داود خپل شيان د لوازمو ساتونکي ته پرېښودل، د جگړې کړنې ته يې ورمنډه کړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه يې وکړه. < ٢٣ > په داسې حال کې چې داود د هغوى سره خبرې کولې، فلسطيني اتل جليات چې د جت څخه ؤ د خپلو کړنو څخه راووت. د مخکې په شان يې جگړې ته د رابللو چينغې ووهلې او داود هغه واورېدلې. < ٢٤ > کله چې اسراييليانو جليات وليد، هغوى ټول له ډېرې وېرې د هغه څخه وتښتېدل. < ٢٥ > اسراييلو به ويل: < تاسو وينئ چې دا سړى څنگه راوړي چې اسراييل د جگړې دپاره راوپاروي؟ هغه څوک چې دا سړى ووژني شائول پادشاه به ورته ډېره شتمني ورکړي. هغه به هم خپله يوه لور هغه ته په نکاح کړي او د هغه د پلار کورنۍ به د ماليې ورکولو څخه معاف کړي. >

< ٢٦ > داود د هغو نفرو څخه پوښتنه وکړه چې د ده سره نژدې ولاړ وو: < څوک چې دغه فلسطيني ووژني او اسراييل د دې رسوايي څخه خلاص کړي څه به تر لاسه کړي؟ > آخر دا کافر فلسطيني څوک دى چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي؟ < ٢٧ > دوى تکرار کړل چې شائول د هغه چا دپاره چې جليات ووژني څنگه انعام ايښى دى.

< ٢٨ > کله چې د داود مشر ورور الياب د هغو خلکو سره د داود خبرې واورېدې، هغه په داود باندې له قهره سور شو او ويې ويل: < دلته څه کوي؟ څوک په دښته کې ستا د هغه خو پسونو ساتنه کوي؟ > زه د ستا د زړه په مغرورۍ او بد نيت باندې پوهېږم، ته يوازې د جگړې د تماشي دپاره راغلى يې. >

٢٩ داود وويل: <اوس ما څه کړي دي؟ آيا د خبرو کولو حق هم نه لرم؟> ٣٠ بيا هغه بل سړي ته مخ ورواړاوه او د هغه څخه يې هم هماغه پوښتنه وکړه. هر وخت چې هغه پوښتنه کوله نو هماغه ځواب به يې ترلاسه کاوه.

٣١ ځينو خلکو د داود خبرې واورېدې او هغوی شائول خبر کړ او هغه يې راوغوښت. ٣٢ داود شائول ته وويل: <اعليحضرته، هيڅوک بايد د دې فلسطيني څخه ونه وپريږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنگيږي.>

٣٣ شائول ځواب ورکړ: <ته به د هغه سره څنگه وجنگيږي؟ ته يو بې تجربې ځوان يې او هغه د ځوانی څخه يو جنگيالی دی.>

٣٤ مگر داود شائول ته وويل: <ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو ساتنه کوي. کله چې زمري يا ايره راځي او د رمې څخه وری تښتوي، ٣٥ زه د هغه پسې ورځم، هغه وهم او وری د هغه د خولې څخه خلاصوم. که چېرې هغه وحشي حيوان په ما باندې راوگرځي، هغه له ستوني نيسم او تر مرگه يې وهم. ٣٦ ما زمري او ايرې دواړه وژلي دي او د دې کافر فلسطيني سره به چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي هماغه شان عمل وکړم. ٣٧ هغه څښتن چې زه يې د زمريو او ايرو د منگلو څخه ژغورلی يم هغه به مې د دې فلسطيني له لاسه هم وژغوري.>

شائول ومنله او داود ته يې وويل: <لاړ شه او څښتن دې ستا سره مل وي.> ٣٨ بيا شائول داود ته خپل جنگي کالي ورواغوستل. خپلې زغرې يې د هغه په تن کړې او برنجي خولۍ يې ورپه سر کړه. ٣٩ داود د شائول توره په جنگي کاليو باندې وتړله او د روانېدو کونښن يې وکړ، خو هغه نه شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره عادت نه و. هغه شائول ته وويل: <زه د دې کاليو سره عادت نه يم او په دې کې نه شم جنگېدلی.> نو ټول يې وويستل. ٤٠ بيا هغه خپله امسا په لاس کې واخيسته، د ويالې څخه يې پنځه ښويه تيرې

د خپل ځان دپاره غوره کړې او هغه يې د خپل شپونتوب په کڅوره کې کېښودلې. مچنو غزه يې په لاس کې وه او هغه فلسطيني ته ورنژدې شو.

داود جليات وژني

٤١ په همدې وخت کې هغه فلسطيني چې سپر وړونکی يې ترې مخکې ؤ راروان ؤ. هغه داود ته ورنژدې کېده. ٤٢ هغه داود ته په ځير وکتل او ويې ليدل چې هغه يو بنايسته او روغ رمت ځوان دی نو هغه ورته سپک ښکاره شو. ٤٣ هغه داود ته وويل: <دا ډانگ د څه دپاره دی؟ آيا ته فکر کوي چې زه سپي يم؟> هغه د خپلو خدايانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. ٤٤ هغه داود ته وويل: <راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!>

٤٥ داود جليات ته ځواب ورکړ: <ته زما په مقابل کې د تورې، نېزې او خنجر سره راځې. خو زه ستا په مقابل کې د مطلق قادر څښتن، يعنې د اسراييلو د لښکرو د خدای په نوم چې تا جگړې ته راپارولې دي درځم. ٤٦ دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته تسليم کړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې کړم. زه به د فلسطينيانو د عسکرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې ويې خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراييلو خدای شته. ٤٧ هرڅوک به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو دپاره تورو يا نېزو ته اړتيا نه لري. دا د څښتن جنگ دی او هغه به تاسې ټول مونږ ته راتسليم کړي.>

٤٨ يو ځل بيا جليات د داود خواته ورنژدې کېده او داود د هغه د مقابلې دپاره په چټکۍ سره د جگړې د کرښې په لور ورمندې کړه. ٤٩ داود خپل لاس خپلې کڅورې ته وراوږد کړ، يوه تيره يې راوويسته، په مچنو غزې باندې يې گوزاره کړه او جليات يې په تندي باندې وويشت. تيره د هغه په تندي کې ورننوتله او هغه پرمخې په ځمکه باندې پرېوت. ٥٠ نو

داود بي له تورې جليات ته ماتې ورکړه او د مچنوغزې او تيرې په وسيله يې هغه وواژه. (۵۱) داود منډه کړه او د جليات سرته ودرېد، د هغه توره يې د هغه د پوښ څخه راوويستله، هغه يې وواژه او سر يې ورڅخه پرې کړ.

کله چې فلسطينيانو وليدل چې د دوی اتل مړ شو دوی وتښتېدل. (۵۲) د اسراييلو او يهودا خلکو چيغې وهلې او مخ په وړاندې يې منډې کړې. فلسطينيان يې د جت او د عقرون تر دروازو پورې تعقيب کړل او د هغوی مړي د شعرايم په لاره کې د جت او عقرون پورې پراته وو. (۵۳) کله چې اسراييليان د فلسطينيانو د تعقيولو څخه راستانه شول، د هغوی قرارگاه يې لوټه کړه. (۵۴) داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ، مگر د هغه وسلې يې په خپله خېمه کې کېښودلې.

داود د شائول په حضور کې وړاندې کېږي

(۵۵) کله چې شائول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره وروزي هغه د خپلو لښکرو د قوماندان ابنير څخه پوښتنه وکړه: <ای ابنيره، هغه د چا زوی دی؟> ابنير ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهېږم.> (۵۶) پادشاه وويل: <دا معلومه کړه چې دا ځوان د چا زوی دی.> (۵۷) نو څنگه چې داود د جليات د وژلو څخه راستون شو، ابنير هغه شائول ته راوست. داود لا د جليات سر په لاس کې نيولی و. (۵۸) شائول د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ای ځوانه، ته د چا زوی يې؟> داود ځواب ورکړ: <زه ستاسو د خدمتگار يسي بيت لحمي زوی يم.>

۱۸ (۱) وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شائول سره پای ته ورسولې، د شائول زوی يوناتان او داود سمدلاسه ډېر ښه دوستان شول او داود په يوناتان باندې د خپل

حان په شان ډېر گران شو. (۲) له هماغې ورځې څخه شائول داود د خپل حان سره وساته او هغه يې پرېښود چې د خپل پلار کور ته لاړ شي. (۳) يوناتان د داود سره د ملگرتوب تړون وکړ ځکه چې د هغه سره يې د خپل حان په شان مينه کوله. (۴) يوناتان هغه چينه چې په تن کې يې وه وويستله او داود ته يې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله توره، لينده او کمربند يې هم هغه ته ورکړل. (۵) هر چېرته چې به شائول داود د هر کار دپاره لېږه هغه به يې په برياليتوب سره سرته رساوه. شائول هغه د اردو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شائول ماموران خوشاله شول.

شائول د داود سره بخيلي کوي

(۶) کله چې داود جليات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراييلو د ټولو ښارونو څخه ښځې د خوشالۍ په سندرو ويلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شائول پادشاه د هرکلي دپاره راووتلې. (۷) په داسې حال کې چې ښځې گډېدلې هغوی به دا سندره ويله: <شائول زرگونه وژلي دي، خو داود يو په لس د هغه نه زيات وژلي دي.> (۸) دا سندره د شائول خوبه نه شوه او هغه ډېر په قهر شو، ويې ويل: <هغوی داود ته د لسگونو زرو اعتبار ورکړی دی او ماته يوازې د زرگونو. په راتلونکي کې به د هغه څخه پادشاه جوړ کړي.> (۹) نو له هماغه وخت څخه شائول په داود باندې بخيلي کوله او په هغه شکمن شو.

(۱۰) د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شائول باندې بده ارواح نازل شوه او هغه په خپل کور کې لکه د لېوني په شان بدرد ويل. داود لکه د هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شائول په لاس کې نېزه وه. (۱۱) شائول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه، د خپل حان سره يې وويل: <زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.> مگر داود دوه ځلې خپل حان بچ کړ.

١٢) شائول د داود خخه وپرېده، حكه چې خبنتن د داود سره ؤ خو شائول يې پريښى ؤ.
 ١٣) نو هغه داود د خپل خان نه لپري كړ او هغه يې په زرو تنو باندي قوماندان كړ. داود به
 په جنگي عملياتو كې د خپلو لښكرو مشري كوله. ١٤) داود به په خپلو ټولو كارونو كې
 بريالى ؤ، حكه چې خبنتن د هغه سره مل ؤ. ١٥) كله چې شائول وليدل چې داود دومره
 بريالى دى نو د هغه خخه نور هم وپرېده. ١٦) مگر داود د اسراييلو او يهودا په ټولو
 خلكو باندي گران ؤ حكه چې هغوى ته به يې په جنگي عملياتو كې لارښودنه كوله.

داود د شائول د لور سره واده كوي

١٧) يوه ورځ شائول داود ته وويل: <ميراب زما مشره لور ده. هغه به تاته په نكاح كړم په
 دې شرط چې ته به د يوه زړور او وفادار عسكر په توگه زما خدمت كوي او د خبنتن په
 جنگونو كې به جنگپري.> شائول د خپل خان سره فكر كاوه: <زه به داود په خپله ونه
 وژنم پرېده چې فلسطينيان دا كار وكړي.>

١٨) مگر داود شائول ته وويل: <زه خوك يم او زما د پلار كورنى خه ده چې زه د
 پادشاه زوم شم؟> ١٩) هغه وخت چې داود تيار شو چې د شائول د لور ميراب سره واده
 وكړي، شائول خپله لور عدرييل ته چې د محولا د ښار خخه ؤ وركړه.

٢٠) خو د شائول بله لور ميكال په داود باندي مينه وه، كله چې شائول دا خبره واورېده
 هغه خوشاله شو. ٢١) هغه د خپل خان سره وويل: <زه به ميكال داود ته وركړم. زه به د
 هغې خخه كار واخلم چې داود په دام كې راگير كړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژلى
 شي.> نو شائول د دوهم ځل دپاره داود ته وويل: <ته به زما زوم شي.> ٢٢) نو بيا
 شائول خپلو خدمتگارانو ته حكم وكړ: <د داود سره په خصوصي ډول خبرې وكړئ او
 ورته ووايئ: پادشاه ستا خخه خوشاله دى او په مونږ ټولو باندي گران يې. ولې نه غواړې د
 هغه زوم شي؟>

٢٣ هغوی دا خبرې داود ته تکرار کړې، مگر داود ورته وویل: <آیا ستاسو په فکر د

پادشاه زوم کېدل یوه کوچنی خبره ده؟ زه یو غریب او بې نومه سړی یم.>

٢٤ د شائلو خدمتگارانو هغه څه چې داود دوی ته ویلي وو شائلو ته بیان کړل. ٢٥

شائلو هغوی ته حکم وکړ چې داود ته ووايي: <هغه څه چې پادشاه ستا څخه د مهر په

توگه غواړي هغه د سلو فلسطینیانو د سنتی پوستکي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل

واخیستل شي.> دا د شائلو پلان ؤ چې داود د فلسطینیانو په لاس ووژل شي. ٢٦ د

شائلو خدمتگارانو چې داود ته دا خبرې وکړې هغه په دې خوشاله شو چې د پادشاه زوم

شي. نو مخکې له دې چې ټاکلی وخت پوره شي، ٢٧ داود د خپلو نفرو سره لاړ او دوه

سوه فلسطینیان یې ووژل. د هغوی د سنتی پوستکي یې راوړل او پادشاه ته یې پوره حساب

وړاندې کړ ترڅو هغه د پادشاه زوم شي. نو شائلو خپله لور میکال هغه ته په نکاح کړه.

٢٨ شائلو په دې صفا پوه شو چې څښتن د داود سره دی او دا چې د هغه لور میکال په

هغه مینه ده. ٢٩ نو شائلو د هغه څخه نور هم ووپرېده او د ژوند تر پایه پورې د هغه

سره دښمن ؤ.

٣٠ د فلسطینیانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه به یې کوله. مگر په هرې

جگړې کې به داود د شائلو د نورو عسکري منصبدارانو په پرتله بریالی ؤ او په ډېر درنښت

یادېده.

شائلو هڅه کوي چې داود ووژني

١٩ شائلو خپل زوی یوناتان او خپلو ټولو درباریانو ته وویل چې داود ووژني،

مگر داود په یوناتان باندې ډېر گران ؤ ٢ او هغه ته یې خبرداری ورکړ: <زما پلار

شائول غواړي چې تا ووژني. سبا سهار په خپل ځان باندې پام کوه، په يو ځای کې پټ شه او هلته پاتې شه. (۳) زه به ووزم او په هغه پټي کې چې ته هلته پټ يې د خپل پلار سره به ودرېږم. زه به د هغه سره ستا په باره کې خبرې وکړم او هرڅه چې ما معلوم کړل تا به خبر کړم. <

(۴) په بل سهار يوناتان شائول ته د داود هغه بڼه کارونه ور په ياد کړل چې د هغه دپاره يې کړي وو. بيا هغه وويل: <ته ولې غواړې چې داود سره بد وکړې؟ هغه خو ستا سره هيڅ بد نه دي کړي. (۵) کله چې هغه جليات واژه خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ او خښتن اسراييلو ته لوی بری ورکړ. کله چې تا دا بری وليد خوشاله شوې. نو ولې اوس غواړې چې د يو بې گناه انسان په وينو لاس ولرې او داود بې سببه ووژني؟> (۶) شائول د يوناتان په خبرو باندې قانع شو او د خښتن په نوم يې قسم وخوړ چې هغه به داود نه وژني. (۷) نو يوناتان داود راوغوښت او هغه ته يې د ټولو خبرو اترو بيان وکړ. داود يې شائول ته راوست او هغه د پخوا په شان د شائول خدمت کاوه.

(۸) يو ځل بيا د فلسطينانو سره جگړه شروع شوه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او هغوی ته يې داسې پوره ماتې ورکړه چې وتښتېدل.

(۹) يوه ورځ شائول په خپل کور کې ناست ؤ او نېزه يې په لاس کې وه چې د خښتن له خوا ورباندې بده ارواح نازله شوه. په دې وخت کې داود رباب غږاوه. (۱۰) شائول هڅه وکړه چې په خپله نېزه باندې هغه د دېوال سره مېخ کړي، مگر داود د هغه څخه خپل ځان بچ کړ او نېزه په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود په منډه وتښتېد.

(۱۱) شائول د داود کور ته نفر ولېږل چې د هغه څارنه وکړي او سهار يې ووژني. مگر د داود بڼې ميکال هغه ته خبر ورکړ: <که چېرې نن شپه ونه تښتې نو سبا به هغوی تا ووژني.> (۱۲) نو ميکال داود د کړکۍ له لارې کوز کړ او هغه په منډه وتښتېد. (۱۳)

وروسته هغې کورنی بت راواخیست، د داود په کټ باندې یې ځملاوه، د وزو ویښتان یې د بت په سر باندې کېښودل او پرستن یې ورباندې واچوله. (۱۴) کله چې شائول نفر ولېږل چې داود ونیسي میکال هغوی ته وویل: <هغه ناروغ دی.> (۱۵) مگر شائول هغوی بېرته ولېږل چې داود وگوري، هغوی ته یې حکم وکړ: <هغه په خپل کټ کې راوړئ چې ویې وژنم.> (۱۶) مگر کله چې هغه خلک ورننوتل، وې لیدل چې په کټ کې بت ؤ او په سر باندې یې د وزو ویښتان وو. (۱۷) شائول د میکال څخه پوښتنه وکړه: <ولې دې زه داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وتښتي؟>

میکال په ځواب کې ورته وویل: <داود ماته وویل: پرېږده چې وتښتم که نه، نو زه به تا ووژنم.>

(۱۸) په دې توگه داود وتښتېد، خپل ځان یې سموئیل ته چې په رامې کې ؤ ورساوه او هغه څه چې شائول ورسره کړي وو هغه ته یې بیان کړل. بیا هغه او سموئیل نایوت ته لاړل او هلته پاتې شول. (۱۹) شائول ته خبر ورسېد چې داود د رامې په نایوت کې دی. (۲۰) نو هغه نفر ولېږل چې داود ونیسي، مگر کله چې دوی ولیدل چې د نیانو یوه ډله د سموئیل تر مشرۍ لاندې نبوت کوي د خدای روح د شائول په نفرو باندې نازل شو او دوی هم په نبوت پیل وکړ. (۲۱) شائول ته په دې اړه خبر ورسېد او هغه نور نفر ولېږل او دوی هم نبوت وکړ. د دریم ځل دپاره شائول نفر ولېږل او دوی هم نبوت وکړ. (۲۲) آخر هغه په خپله رامې ته روان شو او کله چې هغه لویې څاه ته چې په سیخوه کې وه ورغی پوښتنه یې وکړه: <سموئیل او داود چېرته دي؟> هغه ته خبر ورکړای شو چې هغوی د رامې په نایوت کې دي. (۲۳) څنگه چې هغه نایوت ته روان ؤ، د خدای روح په هغه باندې هم نازل شو او په تلو کې یې نبوت کاوه ترڅو چې هلته ورسېد. (۲۴) هغه خپل کالي وویستل او د سموئیل په مخ کې یې نبوت کاوه، هغه ټوله ورځ او ټوله شپه لوڅ پرېوت. له دې کبله خلک وایي: <آیا شائول هم د نیانو څخه دی؟>

يوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتبنتي

٢٠ (١) وروسته داود د نايوت څخه چې په رامه کې ؤ وتبنتېد، يوناتان ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ما څه کړي دي؟ زما جرم څه دی؟ ما څه گناه کړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه کوي؟>

(٢) يوناتان ځواب ورکړ: <خدای دې نه کوي! ته به هيڅ کله ونه وژل شي! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي يا نه، ماته يې وايي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پته کړي؟ دا رښتيا نه ده!>

(٣) مگر داود قسم وخور او ويې ويل: <ستا پلار په دې ښه پوهيږي چې زه په تا باندې گران يم. هغه داسې پرېکړه کړې ده هغه پلان چې زما په اړه يې لري ته بايد ورڅخه خبر نه شي، ځکه چې ته به خواشینی شي. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم خورم چې زما او مرگ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله پاتې ده.>

(٤) يوناتان وويل: <هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا دپاره وکړم.>

(٥) نو داود وويل: <گوره، سبا د نوې مياشتې اختر دی او زه بايد د پادشاه سره ډوډۍ وخورم، مگر اجازه راکړه چې لاړ شم او د دريمې ورځې تر ماښامه پورې په پتيو کې خپل ځان پټ کړم. (٦) که چېرې ستا پلار زه ياد کړم ورته ووايه چې داود زما څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل ښار بيت لحم ته لاړ شي. هلته د هغه د ټول خپل دپاره د کلنۍ قربانۍ کولو وخت دی. (٧) که چېرې هغه ووايي: ډېره ښه ده نو زما خير به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر په قهر شو نو ته به پوه شي چې هغه نيت لري چې ماته زيان ورسوي. (٨) زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د څښتن په نوم دې زما سره کړی ؤ ودرېږه، مگر که چېرې زه گناهکار يم نو ته مې په خپله ووژنه! خپل پلار ته

دې ولې ما وروڼې چې ووژل شم؟>

١٩ يوناتان وويل: >داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوی وای چې زما پلار نیت

لري چې تاته زیان درورسوي آیا تاته به مې خبر نه وای درکړی؟>

١٠ داود پوښتنه وکړه: >که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر

راکړي؟>

١١ يوناتان ځواب ورکړ: >راځه چې پتیبو ته لار شوک، نو هغوی یوځای هلته لارل.

١٢ بیا یوناتان داود ته وويل: >زه د څښتن، د اسرايیلو د خدای په حضور کې تاته وعده

درکوم، سبا نه بل سبا تر همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نیت معلوم کړم. که چېرې د

هغه رویه ستا په هکله ښه وه، زه به تاته خبر درولېږم. >١٣ که چېرې هغه تاته د زیان

رسولو اراده لري نو څښتن دې ماته سخته جزا راکړي که تاته مې په دې هکله خبر درنه کړ

او ته مې په سلامتی سره لېږي ونه لېږلي. څښتن دې ستا سره وي لکه څنگه چې زما د

پلار سره ؤ. >١٤-١٥ ستا دې په یاد وي، وروسته له دې چې څښتن ستا ټول دښمنان د

ځمکې له مخ څخه ورک کړل، د څښتن په شان دوستي او مهرباني نه یوازې ماته بلکه له ما

نه وروسته زما اولادې ته هم ښکاره کړې. >١٦ نو یوناتان د داود د کورنۍ سره تړون

وکړ، وبې وويل: >که چېرې دا تړون مات شي، څښتن دې هغو خلکو ته سزا ورکړي چې دا

تړون یې مات کړی دی.>

١٧ يوناتان یو ځل بیا داود مجبور کړ چې خپل قسم تائید کړي چې د هغه سره مینه لري.

ځکه چې په یوناتان باندې داود دومره گران ؤ لکه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران ؤ.

١٨ هغه وخت یوناتان هغه ته وويل: >څرنگه چې سبا د نوې میاشتې اختر دی، نو خلک

به خبر شي، ځکه چې ستا ځای به په دسترخوان کې خالي وي. >١٩ سبا نه بل سبا ماښام

هغه ځای ته ژر لار شه چېرته چې ته مخکې پټ شوی وي او هلته د تیږو د ډېرې تر شا

انتظار کوه. (٢٠) زه به درې غشي د هغې په څنگ کې دروولم چې داسې گمان وشي چې زه يوه نښه ولم. (٢١) بيا به زه يو هلک ولېرم او ورته به ووايم: لار شه او غشي راپيدا کړه. که هغه ته مې وويل چې گوره، غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. (٢٢) مگر که زه هغه ته داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېري، نو ته بايد لار شي. (٢٣) هغه تړون چې زما او ستا ترمنځ شوی دی یاد ساته. څښتن به تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.

(٢٤) نو داود په پټيو کې پټ شو. کله چې د نوې مياشتې اختر راوړسېد، پادشاه د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی (٢٥) او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې کښېناست. يوناتان مخامخ او ابڼير د شاتول تر څنگ ناست وو، مگر د داود ځای خالي ؤ. (٢٦) خو شاتول په هغه ورځ هيڅ ونه ويل، ځکه هغه فکر کاوه: <داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه يې د دود له مخې ناپاک کړی دی. په يقين سره هغه ناپاک دی.> (٢٧) مگر په راتلونکې ورځ چې د مياشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځای بيا خالي ؤ. نو شاتول د خپل زوی يوناتان څخه پوښتنه وکړه: <د يسي زوی ولې نه پروڼ ډوډۍ ته راغی او نه نن؟>

(٢٨) يوناتان په ځواب کې وويل: <هغه زما څخه هيله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بيت لحم ته لار شي. (٢٩) داود وويل: ماته اجازه راکړه چې لار شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په ښار کې قرباني کوي او زما ورور ماته حکم کړی دی چې هلته واوسم. که ته زما څخه خوشاله يې، ما پرېږده چې لار شم ترڅو خپل خپلوان ووينم. نو ځکه هغه د پادشاه دسترخوان ته نه دی راغلی.>

(٣٠) شاتول په يوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته يې وويل: <ته زما زوی نه يې، ته

خاین یې! زه پوهېرم چې ستا دا خوبه ده چې د یسې زوی ته وفادار واوسې. وشمېره! او ستا مور دې هم وشمېري چې ته یې زېږولی یې. (۳۱) آیا په دې نه پوهېږې تر هغه چې د یسې زوی ژوندی وي، ته به هیڅکله د دې ملک پادشاه نه شي؟ نو اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله، ځکه چې هغه باید ووژل شي!

(۳۲) یوناتان پوښتنه وکړه: <هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه کړې ده؟> (۳۳) په دې وخت کې شاول خپله نېزه په یوناتان پسې گوزاره کړه چې هغه ووژني او یوناتان پوه شو چې په رښتیا د ده پلار پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. (۳۴) یوناتان په ډېر قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د میاشتي په دوهمه ورځ یې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندې غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ. (۳۵) لکه څنگه چې دوی یو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار یوناتان پتیبو ته لاړ چې د داود سره وگوري. یوناتان یو ځوان هلک د ځان سره یووړ (۳۶) او هغه ته یې وویل: <منډه کړه او هغه غشي چې زه یې ولم راپیدا کړه.> هلک منډه کړه او یوناتان یو غشی وویشت چې د هلک څخه تېر شو. (۳۷) کله چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلی ؤ، یوناتان په هلک باندې غږ وکړ: <آیا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟> (۳۸) بیا یوناتان د هغه هلک پسې چیغې کړې: <بېره وکړه! ژر لاړ شه! مه ودرېږه!> هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. (۳۹) هلک پوه نه شو چې دا څه معنی لري. یوازې یوناتان او داود پوهېدل. (۴۰) نو یوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته وېې ویل: <لاړ شه او دا ښار ته یوسه.>

(۴۱) وروسته له هغې چې هلک لاړ، داود د تیږو د ډېرۍ له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او درې ځله د درناوي په خاطر یوناتان ته تیب شو. کله چې هغوی یو بل ښکلول نو هغوی دواړو ژړل، د داود خفگان د یوناتان نه هم زیات وو. (۴۲) یوناتان داود ته وویل: <په خیر لاړ شه، ځکه چې مونږ یو د بله سره د څښتن په نوم د دوستۍ قسم

خوړلی دی او ویلي مو دي چې څښتن دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې ترمنځ شاهد وي. < له هغې وروسته داود لار او یوناتان بېرته ښار ته ستون شو.

د شاتول د لاسه د داود تښتېدل

۲۱ (۱) داود اخیملک کاهن ته چې په نوب کې و ورغی. اخیملک په لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <ولې یوازې راغلی یې او څوک درسره نشته؟>

(۲) داود په ځواب کې وویل: <پادشاه ماته یو کار راسپارلی دی او راته ویلي یې دي چې هیڅ څوک باید ستا د دندې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سړیو ته ویلي دي چې ما سره دې په یوه ټاکلي ځای کې وگوري. (۳) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ یا کوم بل څه که لرې ماته یې راکړه.>

(۴) مگر کاهن هغه ته په ځواب کې وویل: <زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بیا هم یو څه مقدسه ډوډۍ شته. تاسو کولی شئ چې هغه وخورئ خو په دې شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې وختو کې ښځو ته نژدې شوي نه وي.>

(۵) داود ځواب ورکړ: <بېشکه چې مونږ ښځو ته نه یو نژدې شوي. کله چې مونږ په دنده کې یو، زه هیڅکله خپلو سړیو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی باید حتی^۱ په عادي وظیفو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په یوه خاصه وظیفه کې یو.>

٦ نو کاهن هغه مقدسه ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توګه به یې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به یې توده ډوډۍ کېښودله. ٧ داسې وشوه چې دواغ ادومی د شائول د شپڼو مشر په هماغه ورځ هلته ؤ، ځکه چې د پاکوالۍ مراسم یې په ځای کول.

٨ داود اخیملک ته وویل: <آیا ستا سره توره یا نېزه شته چې ماته یې راکړې؟ د پادشاه حکم زه مجبور کړم ترڅو په داسې بېړه لار شم چې ما دومره وخت پیدا نه کړ چې خپله توره یا کومه بله وسله راواخلم.>

٩ اخیملک ځواب ورکړ: <ما سره د فلسطیني جلیات توره شته، هغه چې تا د ایله په دره کې وواژه. هغه توره ما په یوه ټوکر کې نغښتې ده او هغه د کاهن د مقدس پېښېد شاته ده، که چېرې غواړې نو وایې خله. دلته بې له دې تورې بله نشته.> داود وویل: <هغه ماته راکړه، دا ترټولو ډېره بڼه توره ده.>

١٠ نو داود په هماغه ورځ لار، د شائول څخه وتښتېد او د جت پادشاه آخیش ته یې ځان ورساوه. ١١ مګر د آخیش درباریانو هغه ته وویل: <آیا دا داود، د خپل هېواد پادشاه نه دی؟ دا هغه سړی دی چې د هغه په باره کې به ښځو د ګډا کولو په وخت کې دا سندري ويليې: شائول زرګونه وژلي دي، خو داود یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.>

١٢ د هغوی خبرو په داود باندې ډېر تاثیر وکړ او د آخیش پادشاه څخه ډېر زیات ووېرېده. ١٣ نو کله چې داود د هغوی سره ؤ، هغه خپل ځان په لېونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی ونیسي نو هغه د لېوني په شان عمل کاوه. هغه به په دروازو باندې کرښې ایستلې او په خپله بریره باندې به یې لارې تویولې. ١٤ نو آخیش خپلو درباریانو ته وویل: <ګورئ! دا سړی لېونی دی! هغه مو ولې ماته راوستی دی؟> ١٥ آیا کم لېونیان لرم؟ ولې دې بل هم راوست چې خپل د لېونتوب په حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه

غوږم چې هغه زما ماني ته راننوخې.

د کاهنانو عام وژنه

۲۲ داود د جت خڅه لار او د ادولام سمخې ته وتښتېد. کله چې د هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ واورېدل چې هغه هلته دی، نو دوی هلته د هغه سره یوځای شول. (۲)
هغه خلک چې په تکلیف کې وو یا پوروري وو یا شکایت یې درلود داود ته راتول شول او هغه د دوی مشر شو. شاوخوا څلورسوه سړي د هغه سره وو.

(۳) داود له هغه ځای خڅه د موآب مصفې ښار ته لار او د موآب پادشاه ته یې وویل:
> اعلیحضرته! آیا زما مور او پلار ته اجازه ورکوی چې راشي او ستاسو سره پاتې شي تر هغې پورې چې زه پوه شم چې خدای به زما دپاره څه کوي؟< (۴) نو داود خپل مور او پلار د موآب پادشاه ته بوتلل او دوی د هغه سره تر هغه وخته پورې پاتې شول ترڅو پورې چې داود په محفوظ ځای کې پټ و.

(۵) یوه ورځ جاد نبي داود ته وویل: > دلته مه پاتې کېږه، د یهودا خاورې ته لار شه.<
نو داود لار او د حارث ځنگل ته ورغی.

(۶) یوه ورځ شائول په جبعه کې په یوه غونډۍ باندې د غز د ونې لاندې نېزه په لاس ناست و او ټول افسران یې د هغه په شاوخوا کې ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سړي پیدا شول. (۷) هغه خپلو افسرانو ته وویل: > ای د بنیامین خلکو! واورئ، آیا د یسی زوی به تاسو ټولو ته ځمکې او د انگورو باغونه درکړي؟ آیا هغه به تاسو د زر کسيزه ډلې قوماندانان او یا د سل کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي؟< (۸) آیا د دې دپاره تاسو زما په ضد دسیسه جوړوئ؟ تاسو یو هم ماته ونه ویل چې زما خپل زوی د داود سره لاس یو

کړی دی. هیڅوک نشته چې په ما زړه وسوزي یا ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همدا اوس زما د وژلو دپاره فرصت لټوي او زما زوی هغه هڅولی دی!>

۹ مگر ادومي دواغ چې د شائول د افسرانو سره ولاړ ؤ وویل: >ما د یسی زوی ولید چې په نوب کې د اخیټوب زوی اخیملک ته راغی. ۱۰ اخیملک د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې داود باید څه وکړي او وروسته هغه داود ته یو څه خواړه او د فلسطیني جلیات توره ورکړه.<

۱۱ نو شائول پادشاه د اخیټوب زوی اخیملک کاهن او د هغه د پلار ټوله کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو راوغوښتل او د ده حضور ته حاضر شول. ۱۲ شائول وویل: >ای د اخیټوب زویه، واوره!<

هغه ځواب ورکړ: >هو، زما باداره.<

۱۳ شائول د هغه څخه پوښتنه وکړه: >تا او د یسی زوی ولې زما په ضد دسیسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او فرصت لټوي چې ما ووژني!<

۱۴ اخیملک په ځواب کې وویل: >ستاسو په افسرانو کې داود ترټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او په شاهي دربار کې هر یو د هغه درناوی کوي. ۱۵ هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره کړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه ځایه چې ستاسو په ضد دسیسه خبره ده، نو تاسو اعلیحضرت باید په ما او همدارنگه زما په کورنۍ باندې تور ونه لگوئ، د دې خبرې څخه زه هیڅ خبر نه یم!<

۱۶ پادشاه وویل: >ای اخیملکه! ته او ستا د پلار ټوله کورنۍ باید ووژل شي.< ۱۷ په

دې وخت کې پادشاه هغه ساتونکو ته چې د ده په څنگ کې وو حکم وکړ: <د څښتن کاهنان ووژنئ، ځکه چې دوی هم د داود پلویان دي. دوی پوهېدل چې هغه تښتې خو بياهم دوی زه خبر نه کړم.> مگر د پادشاه ساتونکو ونه غوښتل چې د څښتن په کاهنانو باندې لاس پورته کړي او هغوی ووژني. (۱۸) نو شاول ادومي دواغ ته وويل: <ته هغوی ووژنه!> او دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ يې پنځه اتيا کاهنان چې کتاني مقدس پېښېدونې به يې اغوستل، ووژل. (۱۹) وروسته نوب د کاهنانو ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د ښځو او سړيو نه نيولې تر کوچنيانو او تي رودونکو ماشومانو پورې يې ټول ووژل. حتی غوايان، خره او د هغوی پسونه يې هم ژوندي پرېښودل.

(۲۰) مگر ابياتار چې د اخيملک د زامنو لڅخه او د اخيتوب لمسی ؤ و تښتېد او لاړ چې د داود سره يوځای شي. (۲۱) هغه داود ته خبر ورکړ چې شاول د څښتن کاهنان ووژل. (۲۲) داود ابياتار ته وويل: <کله چې ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته وليد زه پوه شوم چې هغه به خامخا شاول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د مړينې مسؤليت زما په غاړه دی. (۲۳) زما سره پاتې شه او مه وپرېره. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به زما سره خوندي يې.>

داود د قعيلې ښار ژغوري

۲۳ (۱) يوه ورځ داود ته خبر ورسېد چې فلسطينيانو د قعيلې په ښار باندې حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. (۲) نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه لاړ شم او په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو، په هغوی باندې حمله وکړه او قعيله وژغوره.>

۳ مگر د داود نفرو هغه ته وويل: <مونږ دلته په يهودا کې وپېرېو، نو که د فلسطينيانو د ځواکونو مقابلې دپاره قعيلې ته لار شو نو زمونږ وېره به نوره هم زياته شي.> ۴ داود يو ځل بيا د خښتن څخه پوښتنه وکړه او خښتن هغه ته ځواب ورکړ: <قعيلې ته لار شه ځکه چې زه به فلسطينيان تاته تسليم کړم.> ۵ نو داود د خپلو سړيو سره قعيلې ته لار او د فلسطينيانو په ځواکونو باندې يې برید وکړ. د هغو څخه يې زيات ووژل او د هغوی څاروي يې يوړل. په دې ډول داود د قعيلې ښار وژغوره.

۶ کله چې ابياتار د اخيملک زوی وټنټېد او په قعيله کې د داود سره يوځای شو، مقدس پېشبند يې له ځان سره راوړ. ۷ شائول ته خبر ورسېد چې داود قعيلې ته تللی دی، هغه وويل: <خدای هغه ماته راتسليم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو په لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.> ۸ نو شائول خپل ټول ځواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعيلې ته لار شي او داود او د هغه سړي محاصره کړي.

۹ کله چې داود واورېدل چې شائول په هغه باندې د حملې کولو نيت لري، هغه ابياتار کاهن ته وويل: <مقدس پېشبند دلته راوړه.> ۱۰ داود دعا وکړه: <ای خښتنه! د اسراييلو خدايه، ما اورېدلي دي چې شائول نيت لري چې قعيلې ته راشي او ښار زما يعنې ستا د غلام په خاطر له منځه يوسي.> ۱۱ آیا د قعيلې ښاريان به ما شائول ته وسپاري؟ آیا لکه څنگه چې مې اورېدلي دي شائول به په رښتيا سره راشي؟ ای خښتنه، د اسراييلو خدايه، زه تاته زاري کوم چې ځواب راکړه!>

خښتن ځواب ورکړ: <شائول به راشي.>

۱۲ داود پوښتنه وکړه: <آیا د قعيلې ښاريان به ما او زما سړي شائول ته وسپاري؟>

خښتن وويل: <هغوی به تاسو وسپاري.>

١٣ نو داود او د هغه سړي چې شمېر يې شپږسوه تنه وو د قعيلې څخه لارل او د يو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شائول ته خبر ورسېد چې داود د قعيلې څخه تښتېدلی دی، نو هغه خپل د تگ پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

١٤ داود د زيف د دښتې په غرنۍ سيمه کې په محفوظو ځايونو کې اوسېده. شائول تل هڅه کوله چې هغه پيدا کړي، مگر خدای داود هغه ته په لاس نه ورکاوه.

١٥ کله چې داود په حورش کې د زيف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو چې شائول د هغه د وژلو دپاره راوتلی دی. ١٦ د شائول زوی يوناتان حورش ته د داود ليدلو له ورغی او هغه ته يې ډاډ ورکړ چې خدای ستا مل دی. ١٧ يوناتان وويل: >مه وپرېره، زما پلار به ونه شي کولی چې تا پيدا کړي. ته به په اسراييلو باندې پادشاه شي او زه به په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما پلار شائول هم په دې باندې پوهېږي.< ١٨ هغوی دواړو د څښتن په حضور کې تړون وکړ. وروسته بيا يوناتان کور ته لاړ مگر داود په حورش کې پاتې شو.

١٩ د زيف خلک شائول ته چې په جبعې کې اوسېده لارل او ورته وپې ويل: >داود زمونږ په سيمه کې، په حورش کې د حخيله په غره کې چې د يهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی. ٢٠ اعليحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خونبه وي راشی او مونږ د دې مسؤليت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو.<

٢١ شائول ځواب ورکړ: >څښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو په ما باندې ډېره مهرباني کوئ.< ٢٢ شائول زياته کړه: >لاړ شی، نور تياری هم ونيسی او معلومه کړئ چې داود د عادت له مخې چېرته ځي او چا دی په هغه ځای کې ليدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی. ٢٣ د هغه د پتېدلو ټول ځايونه معلوم کړئ او د

واضح معلوماتو سره بیرته ماته راشی. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لار شم، که چیرې د یهودا د سیمې په هر خپل کې وي زه به یې پیدا کړم.

۲۴ نو دوی رخصت شول او د شائول څخه مخکې زیف ته لاړل. داود او د هغه نفر د معون په دښته کې وو یعنې د یهودا د دښتې د جنوبي برخې په یوې درې کې. ۲۵ شائول او د هغه نفرو په لټولو شروع وکړه، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېد هغه یو لوی گټ ته چې د معون په دښته کې ؤ لاړ او هلته پاتې شو. کله چې شائول دا واورېدل، داود پسې د معون دښتې ته لاړ. ۲۶ شائول د یو غره یوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ ته تلل او بیرته یې کوله چې د شائول څخه وتښتي. څنگه چې شائول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سړیو ته نژدې کېدل چې دوی ونیسي، ۲۷ یو استازی شائول ته راغی او ویې ویل: <ژر راشه! فلسطینیانو زمونږ په خاورې یرغل کړی دی.> ۲۸ نو شائول د داود تعقیبول پرېښودل او لاړ چې د فلسطینیانو سره وجنگیږي. له دې کبله دا ځای د تښتې د گټ په نوم یاد شو. ۲۹ داود لاړ او د عین جدي په محفوظ ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شائول ووژني

۲۴ ۱ کله چې شائول د فلسطینیانو سره د جنگ کولو څخه وروسته راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عین جدي په دښته کې دی. ۲ شائول په اسراییلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره نفره واخیستل او لاړ چې د غرنۍ وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه سړي ولټوي. ۳ هغه په لاره کې د پسونو د پنډېدلو ځای ته نژدې یوې سمخې ته ورغی او لاړ چې خپل حاجت رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سړي په کې په اخرنۍ څنډه کې پټ شوي وو. ۴ د داود سړیو هغه ته وویل: <دا ستا دپاره یو فرصت

دی! څښتن تاته ویلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسلیم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره یې وکړې. < داود غلی لار او بې له دې چې شاتول پوه شي د هغه د چینې څخه یې یوه ټوټه غوڅه کړه. > (۵) وروسته بیا د داود وجدان نا ارامه شو، ځکه چې یې د هغه د چینې ټوټه غوڅه کړې وه. > (۶) هغه خپلو نفرو ته وویل: <څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پادشاه په توګه غوره کړی دی زیان ورسوم! زه باید هغه ته ډېر لږ زیان هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوی پادشاه دی.> (۷) په دې خبرو داود خپل سړي ورتل او هغوی یې پرېښودل چې په شاتول باندې حمله وکړي. شاتول سمڅه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

(۸) داود هم د سمڅې څخه راووت او شاتول ته یې غږ کړ: <اعلیحضرته! زما باداره!> کله چې شاتول شاته وکتل، داود د درناوي په خاطر خپل ځان ځمکې ته ټیټ کړ. > (۹) هغه شاتول ته وویل: <ولې د خلکو خبرې اورئ چې وايي: پام کوه، داود غواړي چې تاته ضرر ورسوي؟> (۱۰) تاسو په خپله ولیدل چې همدا اوس په دې سمڅه کې څښتن ماته په لاس راکړی. زما ځینو نفرو زه تشویق کړم چې تاسو ووژنم، مګر ما درباندي رحم وکړ. هغوی ته مې وویل: زه به هیڅکله خپل بادار ته زیان ونه رسوم، ځکه چې څښتن هغه غوره کړی دی چې پادشاه شي. > (۱۱) وګوره، ای زما پلاره، زما په لاس کې څه شی دی! لیدلی شې چې دا ستا د چینې یوه ټوټه ده. ما کولی شول چې تا ووژنم، مګر د هغې په ځای مې یوازې ستا چپنه غوڅه کړه. یقین وکړه چې زه ستا په ضد د یاغي توب یا تاته د زیان رسولو په فکر کې نه یم. ما ستا سره غلطې نه ده کړې، مګر ته زما د وژلو په لټه کې یې. > (۱۲) څښتن دې قضاوت وکړي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی! څښتن دې ستا څخه د هغو بدو کارونو بدله واخلي چې زما سره دې کړي دي، خو سره له دې به زه ډېر کم زیان هم تاته در ونه رسوم. > (۱۳) لکه چې پخوانی متل دی: بد کارونه یوازې د بدو خلکو په وسیله ترسره کېږي، نو زه به تاته زیان ونه رسوم. > (۱۴) د اسراییلو پادشاه د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو څوک تعقیبوی؟ مړ سپی؟ یا ورېره؟ > (۱۵) څښتن به قضاوت کوي او هغه به

دا پرېکړه کوي چې زموږ څخه کوم يو ملامت دی. هغه دې دا موضوع وڅېړي، زما دفاع دې وکړي او ستا د لاس څخه دې ما وژغوري.

١٦ کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شائول پوښتنه وکړه: >آيا په رښتيا سره دا ته يې، ای داوده زما زويه؟< او په لوړ اواز يې په ژړا پيل وکړ. ١٧ شائول زياته کړه: >ته زما څخه زيات نېک يې. تا زما سره ښه رويه، مگر ما ستا سره بده رويه کړې ده. ١٨ تا نن وښودله چې زما سره دې ښېگڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسليم کړم مگر تا ونه وژلم. ١٩ کله چې يو نفر خپل دښمن پيدا کړي آيا هغه به يې له زيان رسولو پرېږدي؟ د هغې رويې په سبب چې نن دې زما سره وکړه څښتن دې تاته اجر درکړي. ٢٠ اوس زه په دې باندې يقين لرم چې ته به پادشاه شي او ستا پادشاهي به په اسراييلو باندې ټينگه شي. ٢١ مگر زما سره د څښتن په نوم قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژني او زما نوم به زما د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه وړي.< ٢٢ نو داود د شائول دپاره قسم وخوړ. وروسته له هغه شائول خپل کور ته ستون شو، مگر داود او د هغه سړي خپل محفوظ ځای ته لاړل.

د سموئيل مړينه

٢٥ ١ هغه وخت راوړسېد چې سموئيل مړ شو. ټول اسراييليان راغونډ شول او د هغه دپاره يې وير وکړ. هغه يې په رامه کې په خپله ځمکه کې ښخ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ابيجايل

٢-٣ په هغه ځای کې د کاليب د خپل څخه يو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون

د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې يې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې يې درلودلې. د هغه ښځه اييجایل ښکلې او هوښياره وه مگر نابال سخت او بد خوښه سړی ؤ.

نابال په کرمل کې خپل پسونه سکولودل (۴) او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ دا خبره يې واورېدله. (۵) نو لس تنه ځوانان يې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پيدا کړي او د ده سلامونه هغه ته ورسوي. (۶) داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: <خوشاله او ژوندی اوسئ! تاسو ته او ستاسو کورنۍ ته ښه روغتيا غواړم! هغو ټولو ته چې ستاسو سره دي هم روغتيا غواړم! (۷) ما واورېدل چې د پسونو د سکولودلو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بده روبه نه وه کړې. ټول وخت چې هغوی په کرمل کې وو د هغوی څخه هيڅ شی ورک نه شو. (۸) د خپلو خدمتگارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن خاصه ورځ ده. له دې کبله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ. لطف وکړئ څه چې راکولی شی مونږ او خپل زوی داود ته يې ورکړئ.>

(۹) د داود نفر راورسېدل او د داود په نوم يې نابال ته پيغام ورکړ. بيا هغوی د ځواب دپاره منتظر شول. (۱۰) نابال د داود خدمتگارانو ته په ځواب کې وويل: <داود څوک دی؟ د يسي زوی څه کار کوي؟ په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه تښتي. (۱۱) آيا هغه ډوډی، اوبه او غوښه چې د خپلو پسونو سکولودونکو دپاره مې تيار کړي دي واخلم او هغو خلکو ته يې ورکړم، چې زه يې نه پېژنم د کوم ځای څخه راغلي دي؟>

(۱۲) نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال ويلي وو ورته بيان يې کړل. (۱۳) داود خپلو نفرو ته امر وکړ: <خپلې تورې له ملا وتړئ!> نو دوی خپلې تورې وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه نفره د داود سره لاړل او دوه سوه نفره د

لوازمو سره پاتې شول.

۱۴) د نابال د خدمتگارانو څخه يو نفر د نابال ښځې ايډجايل ته وويل: <آيا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځينې استازي زمونږ بادار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي مگر نابال دوی سپک کړل. ۱۵) بياهم د داود سړي زمونږ سره ډېر ښه وو. هغوی زمونږ سره بده رويه نه ده کړې او ټوله موده چې په دښتې کې د هغوی سره نژدې وو زمونږ هيڅ شی ورک نه شو. ۱۶) په ټوله موده کې چې مونږ د دوی تر څنګ رمې څرولې، لکه د دېوال په شان يې شپه او ورځ زمونږ ساتنه کوله. ۱۷) اوس په دې باره کې فکر وکړه او وگوره چې ته څه کولای شې، ځکه چې زمونږ په بادار او د هغه په ټوله کورنۍ باندې مصيبت راروان دی. هغه دومره بد خوښه سړی دی چې هيڅوک ورسره خبرې نه شي کولای.>

۱۸) ايډجايل وخت له لاسه ورنه کړ، هغې دوه سوه دانې ډوډۍ، د شرابو دوه ژي، پنځه تيار شوي پسونه، پنځه پيماني وړيتې شوې غلې دانې، د ممیزو سل کلچې او د وچ شويو اينځرو دوه سوه کلچې يې واخيستلې او هغه يې په خرو باندې بار کړې. ۱۹) وروسته بيا هغې خپلو خدمتگارانو ته وويل: <تاسو مخکې لار شئ او زه دريسې ځم.> مگر هغې خپل ميره نابال ته څه ونه ويل. ۲۰) هغه په خپل خره باندې سپره وه او د غره لمنې ته راکوزېدلې چې ناڅاپه يې داود او د هغه نفر وليدل چې د هغې خواته راروان وو. ۲۱) داود لږ مخکې ويلي وو: <دا بې فايدي وه چې د دې سړي شتمني مې په دې دښته کې وساتله، چې د هغه هيڅ شی ورک نه شو. هغه د ښو په بدل کې راسره بد وکړل. ۲۲) خدای دې ما ووژني که چېرې زه د سهار څخه مخکې د نابال خلکو څخه آخري نارينه هم ونه وژنم.>

۲۳) کله چې ايډجايل داود وليد، هغه په بېره د خپل خره څخه راکوزه شوه او د هغه د درناوي په خاطر ځمکې ته ټيټه شوه. ۲۴) هغه د داود پښو ته پرېوتله او ويلي: <ای

زما باداره، پرېردی چې ملامتي یوازي په ما باندې وي. خپلې خدمتگاري ته اجازه ورکړی چې خبرې درسره وکړم، واورئ چې ستاسو خدمتگاره څه وايي. (٢٥) زما بادار دې دغه بې کاره سړي نابال ته توجه نه کوي، هغه کټ مټ د خپل نوم په شان احمق سړی دی! ای باداره، کله چې ستاسو خدمتگاران راوړسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. (٢٦) دا څښتن دی چې تاسو یې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخیستلو او وژلو څخه منع کړي یی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي تاسو ته زیان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. (٢٧) مهرباني وکړئ، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ او خپلو سړیو ته یې ورکړئ. (٢٨) ای بناغلیه، هیله لرم کومه خطا چې زما څخه شوې ده هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او همدارنگه ستاسو اولاده هم پادشاهان کړي، ځکه چې تاسو د هغه دپاره جنگپړئ او ترڅو پورې چې ژوندي یی، بد کار به ونه کړئ. (٢٩) که چېرې څوک په تاسو باندې حمله وکړي او ستاسو د وژلو هڅه وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه څوک چې د یوې قیمتي خزاني ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به لېرې گوزار کړي لکه څنگه چې څوک تېره په مچنوغزه باندې گوزاروي. (٣٠) او څه وخت چې څښتن هغه ټول ښه کارونه چې ستاسو سره یې وعده کړې سرته ورسوي او تاسو د اسراییلو مشر وټاکي، (٣١) نو باداره! ستاسو وجدان به د بې ځایه وژنې یا د بدلې اخیستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې څښتن تاسو ته بری درکړي نو ما هېره نه کړئ.

(٣٢) داود ایجایل ته وویل: >د اسراییلو د څښتن خدای ثنا دې وي چې نن ورځ یې ته زما د لیدلو دپاره راواستولې! (٣٣) ستا د ښه قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وینې تویولو او زما په خپل لاس د بدلې اخیستلو څخه وساتلم. (٣٤) څښتن پرېښودم چې تاته زیان ورسوم. مگر زه د اسراییلو د ژوندي خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د لیدلو دپاره بېره نه وای کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارینه وژل شوي وای!< (٣٥) وروسته بیا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته یې راوړي وو او

ورته ويې ويل: <په خير سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله.>

٢٦) ابيجايل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او يوه داسې ميلمستيا يې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پادشاه دپاره جوړېږي. هغه نېشه ؤ او خوشاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هيڅ څه ونه ويل. ٢٧) نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نېشې څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو، هغې ورته وويل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بېخي فلج شو. ٢٨) نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

٢٩) کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وويل: <د څښتن ثنا دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوي بدله واخيسته او زه يې د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بديو سزا ورکړه.> وروسته له هغې داود ابيجايل ته پيغام واستاوه او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ده سره واده وکړي. ٤٠) د هغه خدمتگاران کرمل ته لاړل او ابيجايل ته يې وويل: <داود مونږ تاته رالېږلي يو چې تا د ځان سره بوځو چې د هغه سره واده وکړي.>

٤١) ابيجايل په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ويې ويل: <داود ته داسې ووايي: زه ستاسو وينځه دې ته تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو د خدمتگارانو پښې ووينځم.> ٤٢) هغه ژر پاڅېده او په خپل خره باندې سپره شوه. پڼځه وينځې يې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو سره لاړله او په دې توگه د هغه بڼځه شوه.

٤٣) همدارنگه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل څخه وه هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه بڼځې شوې. ٤٤) خو شاول خپله لور ميکال چې د داود بڼځه وه فلتي د لايښ زوی ته چې د جليم څخه ؤ ورکړه.

داود بياهم نه غواړي شائول ووژني

۲۶ (۱) بيا د زيف خلک شائول ته چې په جبعي کې اوسېده لارل او هغه ته يې وويل:

>داود د حخيله په غره کې چې د يهودا دښتې ته مخامخ دی پټ شوی دی.< (۲) نو شائول د اسراييلو د درې زره غوره شويو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زيف دښتې ته لار. (۳) شائول د حخيله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره کې دی خپلې خېمې ودرولې، مگر داود په دښته کې پاتې شو. کله چې هغه خبر شو چې شائول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، (۴) هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شائول په رښتيا رارسېدلی دی. (۵) داود سمدستي هغه ځای ته روان شو چې شائول په کې خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای وليد چې شائول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنير د نير زوی په کې ویده وو. د شائول نفر د ده په شاوخوا کې پراته وو او شائول د هغوی په منځ کې پروت و.

(۶) نو داود د حيتي اخيملک او د يوآب د ورور ايشای څخه (د دوی مور زرويه وه) پوښتنه وکړه: >ستاسو دواړو څخه به کوم يو زما سره د شائول قرارگاه ته ننوزي؟<

ايشای ځواب ورکړ: >زه درسره ځم.<

(۷) بيا د شپې په وخت داود او ايشای د شائول قرارگاه ته ورغلل او ويې ليدل چې شائول د هغې په منځ کې ویده دی او نېزه يې خپل سر ته نژدې په ځمکه کې ټومبلې ده. ابنير او عسکر د هغه په شاوخوا کې ویده وو. (۸) ايشای داود ته وويل: >نن شپه خدای ستا دښمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په يو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېنځ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.<

(۹) مگر داود ايشای ته وويل: >هغه له منځه مه وړه! څښتن به په يقين سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پادشاه ته زيان ورسوي.< (۱۰) داود زياته کړه: >په

ژوندي څښتن قسم، هغه ورځ به راشي چې څښتن شاتول ووژني. يا په خپل اجل مړ شي او يا په جگړه کې ووژل شي. (۱۱) څښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د زيان رسولو هڅه وکړم چې څښتن پادشاه کړی دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه چې د ده سرته ايښې دي راواخله او څه چې لار شو. (۱۲) نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شاتول سرته ايښې وې راواخيستلې او هغه او ايښای لارل. هيچا ونه ليدل او پوه نه شول چې څه پېښ شول او هيڅوک راوينښ نه شو. هغوی ټول ويده وو، ځکه چې څښتن په هغو ټولو باندي دروند خوب راوستی ؤ.

(۱۳) بيا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غونډۍ په سر باندي ودرېد. د دوی ترمنځ زياته فاصله وه. (۱۴) داود ابنيرو او د شاتول لښکرو ته نارې ووهلې: <ای ابنيره! ته زما اواز اورې؟>

ابنيرو ځواب ورکړ: <ته څوک يې چې نارې وهې او پادشاه راپاخوې؟> (۱۵) داود ځواب ورکړ: <ای ابنيره! په اسراييلو کې ستا په شان تکړه سړی څوک شته؟ نو بيا ولې د خپل بادار يعنې پادشاه ساتنه نه کوي؟ همدا اوس يو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. (۱۶) ای ابنيره! ته په خپله وظيفه کې ناکام شوي، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ وړ يئ، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه پادشاه کړی دی ساتنه نه ده کړې. وگوره! چېرته ده د پادشاه نېزه؟ چېرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته ايښې وه؟>

(۱۷) شاتول د داود اواز وپېژانده او ويې ويل: <ای زما زويه داوده، آيا دا ستا اواز دی؟>

داود ځواب ورکړ: <هو، اعليحضرته! دا زما اواز دی.> (۱۸) او هغه زياته کړه: <ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقيبوي؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟> (۱۹) ای اعليحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې وي چې څښتن تاسو زما په ضد لمسولی

یئ، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. مگر که چېرې دا د ځينو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي. ځکه چې هغوی زه د څښتن د وطن څخه چېرته چې زما کور و بل هېواد ته وشړلم. یعنې دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پردیو خدایانو عبادت وکړم. (۲۰) اوس مه پرېږدئ چې د څښتن د حضور څخه لېرې په پردی خاوره کې ووژل شم. د اسراییلو پادشاه د څه دپاره راوړي چې زما په شان یوه ورېره ووژني؟ هغه ولې لکه د یوې زرکې په شان ما لتوي؟<

(۲۱) شائول ځواب ورکړ: <ما خطا کړې ده! بېرته راشه، ای زما زویه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښودم، زه به بیا هیڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما رفتار احمقانه و! ما ډېره لویه غلطي کړې ده.>

(۲۲) داود ځواب ورکړ: <ای اعلیحضرته! ستاسو نېزه دلته ده، ستاسو د سړیو څخه دې یو نفر راشي او هغه دې واخلي. (۲۳) څښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته ماته په لاس راکړی وې مگر ما ونه غوښتل هغه چاته زیان ورسوم چې څښتن د پادشاه په توګه غوره کړی دی. (۲۴) لکه څنګه چې نن ما ستا ژوند وژغوره، نو څښتن دې هم زما ژوند وژغوري او ما دې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړي.>

(۲۵) نو شائول داود ته وویل: <ای زما زویه داوده! خدای دې تاته برکت درکړي، ته به مهم کارونه وکړې او په هغو کې به بریالی یې.> نو داود په خپله لاره لاړ او شائول خپل کور ته ستون شو.

داود بیا په فلسطینانو کې پناه اخلي

۲۷ (۱) خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: <یوه ورځ به شائول ما ووژني، زما دپاره

ترټولو ښه خبره دا ده چې د فلسطينيانو خاورې ته وتښتم. نو شائول به په اسراييلو کې زما د لټون څخه لاس واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم. < ۲ > نو داود د خپلو شپږسوه نفرو سره د اسراييلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پادشاه آخيش ته چې د معوک زوی ؤ ورغی. < ۳ > داود او د هغه نفر په جت کې د آخيش سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه. همدارنگه د داود سره خپلې دوه ښځې يعنې يزرعيلي اخينوعم او د نابال کونډه ايجایل کرملي وې. < ۴ > کله چې شائول واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښوده.

< ۵ > داود آخيش ته وويل: < که زما څخه خوشاله یی ماته یو وړوکی ښار راگرئ چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پایتخت کې واوسېږم. > < ۶ > نو آخيش په هغه ورغ د صقلغ ښار ورکړ او له دې کبله د صقلغ ښار تر نن ورځې پورې د يهودا د پادشاهانو دی. < ۷ > داود يو کال او څلور میاشتې د فلسطينيانو په خاوره کې ژوند وکړ.

< ۸ > په دې دوران کې به داود او د هغه نفرو په جشوريانو، جرزيانو او عماليقيانو باندې حملې کولې. دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې راپدېخوا په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر پورې رسېده اوسېدل. < ۹ > کله به چې داود په يوې سيمې باندې حمله کوله نو يو سړی يا ښځه به يې هم ژوندی نه پرېښود. همدارنگه د هغوی پسونه، غوايان، خره، اوبنان او حتی کالي به يې اخيستل. بيا به بېرته آخيش ته راستنېده. < ۱۰ > کله به چې آخيش پوښتنه کوله: < دا څل دې په کوم ځای باندې يرغل کړی دی؟ > داود به ورته ويل: < زه د يهودا جنوبي برخې ته > يا < د يرحمئيل سيمې ته > يا < هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي. > < ۱۱ > داود به هر يو سړی او ښځه وژل، ترڅو چې هيڅوک ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ شي او خبر ورکړي چې داود او د هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين کې اوسېده همداسې به يې کول.

١٢ آخيش په داود باندې باور کاوه او د خان سره به يې ويل: <د هغه خپل قوم اسراييل د هغه څخه دومره زياته کرکه کوي، چې هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.>

٢٨ په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راغونډ کړل چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. آخيش داود ته وويل: <ته بايد پوه شې چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړي.>

٢٩ داود وويل: <تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه کولی شي.>

آخيش ځواب ورکړ: <ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی وټاکم.>

شائول د يوې کوډگرې سره مشوره کوي

٣ په دې وخت کې سموئيل مړ شوی ؤ او ټولو اسراييليانو د هغه دپاره وير کړی ؤ او هغه يې په خپل ښار يعنې رامه کې ښخ کړی ؤ. شائول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کولې د اسراييلو څخه شړلي وو.

٤ د فلسطينيانو لښکرې سره راټولې شوې او د شونيم ښار ته نژدې يې خېمې ودرولې. شائول ټول اسراييليان راغونډ کړل او د جلبوع په غره کې يې خېمې ودرولې. ٥ کله چې شائول د فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه ووپرېد او زړه يې سخت ريډه. ٦ نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، مگر څښتن هغه ته نه د خوبونو، نه د اوريم په استعمالولو او نه د نبيانو په وسيله ځواب ورکړ. ٧ نو شائول خپلو درباريانو ته حکم وکړ: <ماته يوه ښځه راپيدا کړئ چې کوډگره وي او د مړو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم.>

هغوی ځواب ورکړ: <د عين دور په ښار کې يوه کوډگره ښځه شته.>

۸) نو شائول خپله خبره بدله کړه، نور کالي يې واغوستل او د خپلو دوه نفرو سره د شپې په تياره کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته وويل: <زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه يې نوم درته وایم.> ۹) مگر ښځې هغه ته وويل: <بېشکه ته پوهېږې چې شائول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ايښی دی چې ومې وژنې؟>

۱۰) شائول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخور او ويې ويل: <په دې کار به ته سزا ونه مومي.>

۱۱) نو ښځې پوښتنه وکړه: <څوک درته راوغواړم؟>

هغه وويل: <سموئيل راته راوغواړه.>

۱۲) کله چې هغې ښځې سموئيل وليد، په لوړ اواز يې چيغې ووهلې. هغې شائول ته وويل: <زه دې ولې وغولولم؟ ته شائول يې!>

۱۳) پادشاه هغې ته وويل: <مه وپرېره! څه شی وينې؟>

ښځې په ځواب کې وويل: <زه يوه ارواح وينم چې د ځمکې څخه بيرون راوړي.>

۱۴) هغه پوښتنه وکړه: <هغه د څه شي په شان ښکاري؟>

هغې وويل: <يو زوړ سړی چې چينه يې اغوستې ده راپورته کېږي.> نو شائول پوه شو

چې سموئیل دی، هغه د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

۱۵) سموئیل شائل ته وویل: <زه دې ولې په تکلیف کړم چې بېرته راشم؟>

شائل وویل: <زه په لوی مصیبت باندې اخته یم. فلسطینیان زما سره جگړه کوي، خدای زما څخه خپل مخ اړولی دی او ماته نور نه د نیانو او نه د خوبونو په وسیله ځواب راکوي. نو تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه وکړم.>

۱۶) سموئیل وویل: <اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولی دی او ستا دښمن شوی دی ولې زما سره مشوره کوي؟> ۱۷) څښتن هغه څه کړي دي چې زما په وسیله یې تاته ویلي وو. هغه ستا څخه پادشاهي اخیستې او داود ته یې ورکړې ده. ۱۸) تا د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عمالقیانو ته ونه ښود. نو ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. ۱۹) پرته له دې به څښتن اسرائیل او تا دواړه فلسطینیانو ته په لاس ورکړي او سبا به ته او ستا زامن زما سره یی. څښتن به د اسرائیلو لښکر هم فلسطینیانو ته تسلیم کړي.>

۲۰) شائل سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د سموئیل له خبرو څخه ډېر ووېرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړی ؤ ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هیڅ شی نه ؤ خوړلی. ۲۱) کله چې هغه ښځه شائل ته ورغله او ویې لیدل چې هغه ډېر وېرېده، هغې ورته وویل: <گورئ، باداره! ما خپل ځان په خطر کې واچاوه او تاسو چې څه ماته ویلي وو هغه کار مې وکړ. ۲۲) اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه راکړئ چې ستاسو دپاره یو څه خواړه تیار کړم. تاسو باید څه وخورئ ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پیدا کړئ.>

۲۳) شائل انکار وکړ او ویې ویل: <نه یې خورم.> مگر د هغه نفرو او هغې ښځې هغه

وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. (۲۴) هغې بڼځې په کور کې یو چاغ سخوندر درلود، هغه یې په بېره سره حلال کړ. وروسته هغې یو څه اوږه راواخیستل، ویې اغړل او فطیره ډوډۍ یې پخه کړه. (۲۵) بیا یې هغه خواړه د شائول او د هغه د نفرو په منځ کې کښودل او هغوی وخورل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطینیان داود نه قبلوي

۲۹ (۱) فلسطینیانو خپل ټول ځواکونه په افیق کې راټول کړل او اسرائیلیانو په یزرعیل کې د چینې سره خپلې څمپې ودرولې. (۲) د فلسطین پادشاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټولویو سره حرکت وکړ. داود او د هغه نفر د آخیش پادشاه سره په هغوی پسې روان شول. (۳) د فلسطینیانو قوماندانانو دوی ولیدل او پوښتنه یې وکړه: <دا عبرانیان دلته څه کوي؟>

آخیش ځواب ورکړ: <دا داود دی، چې د اسرائیلو د پادشاه شائول عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د یو کال نه زیاته موده اوسېږي. له هغې ورځې څخه چې دی ماته اوبنتی دی ما په هغه کې هیڅ غلطی نه ده موندلې.>

(۴) مگر د فلسطینیانو قوماندانان په آخیش باندې په قهر شول او هغه ته یې وویل: <دا سړی بېرته هغه ښار ته ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی. هغه مه پرېږده چې زمونږ سره جنگ ته لاړ شي، کېدای شي چې د جنگ په وخت کې هغه زمونږ په ضد شي. ځکه هغه ته ښه فرصت دی چې زمونږ د نفرو د سرونو پرې کولو په وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي. (۵) دا هماغه داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا سندري ویلې: شائول زرگونه وژلي دي، خو داود د یو په لس د هغه نه زیات وژلي

دي.<

٦ نو آخيش داود راوغوښت او ورته ويې ويل: <زه د اسراييلو د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار يې او زه په دې خوښ يم چې زما سره لاړ شې او وځنگيرې. د هغې ورځې څخه چې ته ماته را اوښتې يې په تا کې مې کومه غلطي پيدا نکره. مگر نور پادشاهان تا نه خوښوي. > ٧ اوس بېرته کور ته وگرځه او هيڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطيني پادشاهان ورباندې خفه شي.<

٨ داود ځواب ورکړ: <ای ښاغلي، زما څخه کومه غلطي شوې ده؟ لکه څنگه چې تاسو وايئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت شروع کړی دی په ما کې مو هيڅ غلطي ونه موندله. نو ولې زه نه شم کولی چې ستاسو سره لاړ شم او د خپل بادار پادشاه د دښمنانو سره وځنگيرم؟>

٩ آخيش ځواب ورکړ: <زه يې منم، زما په نظر کې ته لکه د خدای د فرښتې په شان وفادار يې، مگر قوماندانانو وويل چې ته نه شي کولی چې زمونږ سره جنگ ته لاړ شې. > ١٠ نو ای داوده! تاسو ټول چا چې شائلول پرېښود او ماته راواوښتئ، سبا سهار مجبور ياستئ چې وختي پاڅېرئ او څنگه چې رڼايي شي نو لاړ شئ.<

١١ نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د فلسطين خاورې ته لاړ شي. فلسطينيان يزريعيل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جگړه

٣٠ داود او د هغه نفر په دريمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه مهال چې هغوی هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ باندې يرغل کړی ؤ. صقلغ يې سوزولی ؤ ٢

او ښځې او کوچنيان يې د اسيرانو په توگه له ځان سره بيولي وو، مگر څوک يې وژلي نه وو. (۳) کله چې داود او د هغه نفر صقلغ ته راورسېدل دوی پوه شول چې ښار سوزېدلی دی او د هغوی ښځې، زامن او لورگاني اسيران شوي دي. (۴) نو داود او د هغه نفرو په لوړ او از سره تر هغې پورې وژړل چې په هغوی کې نور د دې توان پاتې نه شو چې وژاري. (۵) حتی د داود دوه ښځې، يزرعيلي اخينوعم او د کرملې نابال کونډه اييجليل هم اسيرې شوې وې.

(۶) داود ډېر زيات پريشانه شو ځکه چې د هغه نفرو د هغه د سنگسارولو خبرې کولې. هغوی د خپلو ماشومانو د لاسه ورکولو له کبله ډېر په قهر وو. مگر داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاس ته راوړ. (۷) بيا داود د اخيملک زوی ابياتار کاهن ته وويل: <مقدس پېشېند ماته راوړه> او ابياتار دا کار وکړ. (۸) داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه د هغو يرغلگرو پسې ورشم؟ او هغوی ته به ورسېرم؟>

څښتن ځواب ورکړ: <ورپسې ورشه! ته به په يقين سره هغوی ته ورسېرې او اسيران به ازاد کړې.>

(۹) نو داود او د هغه شپږسوه نفره روان شول. کله چې هغوی د بسور خوړ ته ورسېدل دوی څخه ځينې هلته پاتې شول. (۱۰) داود د څلورسوه نفرو سره تعقيبولو ته دوام ورکړ. نور دوه سوه نفره دومره ستړي شوي وو چې ويې نه شو کولی د هغه خوړ څخه تېر شي نو دوی شاته پاتې شول.

(۱۱) د داود نفرو يو مصري سړی په صحرا کې پيدا کړ او هغه يې داود ته راوست. هغه ته يې يو څه خواړه او اوبه ورکړل، (۱۲) همدارنگه يې د اينځرو له کلچې څخه يوه ټوټه او د مميزو دوه کلچې ورکړې. وروسته له دې چې هغه يې وخورلې هغه بېرته قوي شو ځکه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خوړلي وو او نه څه څښلي وو. (۱۳) داود د هغه

څخه پوښتنه وکړه: <ستا بادار څوک دی او د کوم ځای یې؟>

هغه ځوان ځواب ورکړ: <زه مصری یم او د یوه عماليقي غلام یم. درې ورځې کيږي چې ناروغ شوی یم، په دې خاطر مې خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کریتیانو په علاقه، د یهودا په جنوبي برخه او د کالیب په سیمه باندې یرغل وکړ او همدارنگه مونږ د صقلغ ښار وسوزاوه.>

(۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آیا ته به ما د هغو یرغلگرو پورې ورسوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.> (۱۶) نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. یرغلگران په هر ځای کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنیمت له کبله چې د فلسطین او یهودا څخه یې نیولی ؤ، خوړل یې او خښل یې او جشن یې نیولی ؤ. (۱۷) په راتلونکې ورځ د لمرخاته څخه مخکې داود په هغوی باندې حمله وکړه او تر ماښامه پورې یې جنگ وکړ. بې له هغو څلورسوه ځوانانو چې په اوبنانو باندې سپاره شول او وتښتېدل بل هیڅ یو ورڅخه په تښته بریالی نه شو. (۱۸) داود ټول شیان چې عماليقیانو وړي وو وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه ښځې هم شاملې وې. (۱۹) هیڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان او نه زور، نه زامن او نه لورګانې او نه هغه شیان چې عماليقیانو د خپلو ځانونو دپاره د غنیمت په توګه نیولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه کړل. (۲۰) همدارنگه داود د عماليقیانو ټولې رمې او پادې واخیستلې او د هغه نفرو دا د نورو څارویو په مخکې بیول او ویل یې: <دا د داود غنیمت دی!>

(۲۱) وروسته بیا داود هغو دوه سوه نفرو ته ورغی چې له ډېرې ستومانی څخه یې نه شو کولی چې د هغه پسې لاړ شي او د بسور په خوړ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او د هغو خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. څنگه چې داود او د هغه

نفر ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال پوښتنه وکړه. (۲۲) مگر ځينو بدو او بې کاره سړيو چې د داود سره تللي وو وويل: <دوی زمونږ سره لاړ نه شول نو مونږ به د غنيمت څخه دوی ته هيڅ ورنه کړو. دوی کولی شي چې خپلې ښځې او ماشومان واخلي او لاړ شي.>

(۲۳) مگر داود ځواب ورکړ: <ای زما ورونو! د هغه شيانو سره چې څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار نه شی کولی! څښتن مونږ سلامت وساتلو او په يرغلگرو باندې يې مونږ ته بری راکړ. (۲۴) څوک به په دې هکله ستاسو سره موافق نه دي. د هغه سړي برخه به چې د لوازمو سره پاتې کېږي د هغه چا د برخې سره برابره وي چې جنگ ته ځي. د ټولو برخې به يو برابر وي.> (۲۵) داود دا يو قانون وټاکه او له هغه وخت نه تر نن ورځې پورې په اسراييلو کې د هغه څخه پيروي کېږي.

(۲۶) کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنيمت يوه برخه خپلو ملگرو ته چې د يهودا سپين ږيري وو د دې پيغام سره ولېږله: <دا د هغه غنيمت يوه برخه چې مونږ د څښتن د دښمنانو څخه نيولی ؤ ستاسو دپاره سوغات دی.> (۲۷) هغه دا سوغاتونه هغو خلکو ته چې په بيت ايل، د يهودا د جنوب په راموت کې او هغو خلکو ته چې د يتير، (۲۸) عروعر، سفوت، اشموع، (۲۹) او د راکال په ښارونو کې وو او هغو ښارونو ته چې د یرحمئيليانو او د قينيانو خپلونه په کې اوسېدل، ولېږل. (۳۰) همدارنگه يې هغو خلکو ته چې د حرما، بورعاشان او عتاق په ښارونو کې وو (۳۱) او د حبرون خلکو ته يې هم ولېږل. په دې توگه داود دا سوغاتونه ټولو هغو ځايونو ته ولېږل چېرته چې هغه او د هغه سړي په کې گرځېدلي وو.

د شائول او د هغه د زامنو مړينه

(اول تواريخ ۱۰:۱-۱۲)

۳۱ (۱) فلسطينيانو د جلبوع په غره کې د اسراييلو سره جنگ وکړ. په هغه ځای کې ډېر اسراييليان ووژل شول او پاتې يې چې په هغو کې شائول پادشاه او د هغه زامن هم شامل وو وټنټېدل. (۲) مگر فلسطينيانو هغوی ډېر سخت تعقيب کړل او د شائول درې زامن، يوناتان، ايناداب او ملکيشوع يې ووژل. (۳) د شائول شاوخوا جگړه ډېره سخته شوه او کله چې غشي ويشتونکي هغه ته ورسېدل نو هغه يې ډېر سخت ټپي کړ. (۴) شائول خپل عسکر ته چې د هغه وسله يې انتقالوله وويل: >خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطينيان راباندې نه ملنډې ووهي، نه مې په عذاب کړي او نه مې ووژني.< مگر هغه ځوان د دې کار څخه ډېر ووپرېد. نو شائول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورزاوه. (۵) کله چې هغه ځوان وليدل چې شائول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورزاوه او د شائول سره يوځای مړ شو. (۶) نو په دې ډول شائول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه ټول جنگيالي په هغه ورځ يوځای سره مړه شول. (۷) کله چې د يزرعيل د درې د بلې خوا او د اردن د سيند د ختيځې خوا اسراييليانو واورېدل چې د اسراييلو لښکر ټنټېدلی دی او دا چې شائول او د هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او وټنټېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) د جنگ څخه يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مرو د لوبې کولو دپاره ورغلل، نو هغوی د شائول او د هغه د درې زامنو مړي پيدا کړل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شائول سر پرې کړ، د هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېری په خپلو بتخانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شائول وسلې د عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی يې د بيت اشان په

دېوال باندې مېخ کړ.

۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار خلکو د هغه څه په باره کې چې فلسطينيانو په شائول باندې کړي وو، واورېدل، ۱۲) د هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه يې بيت شان ته سفر وکړ. هغوی د شائول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه راکوز کړل، يابيش ته يې راوړل او هلته يې وسوزول. ۱۳) وروسته بيا هغوی د دوی هډوکي راواخيستل، هغه يې په ښار کې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او د اوو ورځو دپاره يې روژه ونيوله.